

15 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2019

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΣΤ' (ΙΑ' ΛΟΥΚΑ)

«Τῶν ἁγίων προπατόρων». Ἐλευθερίου ἱερομάρτυρος καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἀνθίας (β' αἰ.)

Ἦχος α'. Ἐωθινὸν δ'.

(τυπικὸν 15ης Δεκ. §2 καὶ 12ης Δεκ. §§2-4).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος $\frac{\Delta}{\eta}$ Πα ρ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν $\frac{\Delta}{\eta}$ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενοςεν ο νο μα τι Κυ ρι ου $\frac{\Delta}{\eta}$

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν $\frac{\Delta}{\eta}$ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενοςεν ο νο μα τι Κυ ρι ου $\frac{\Delta}{\eta}$

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

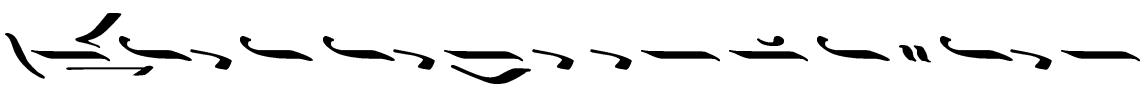
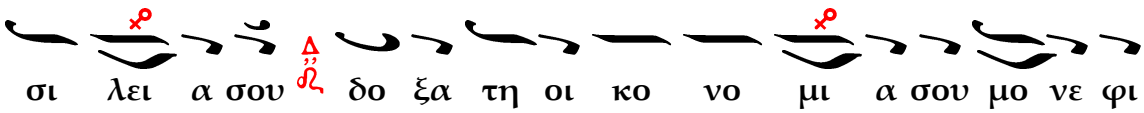

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Τ ου λι θουσφρα γι σθεντος υ πο των Ι ου δαι ων και

στρα τι ω των φυ λα σσον των το α χραν τον σου σω ω

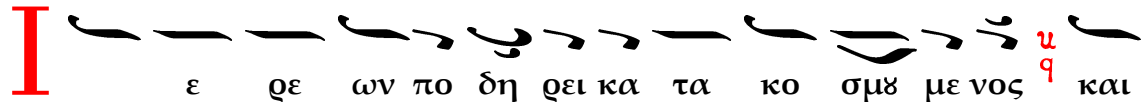
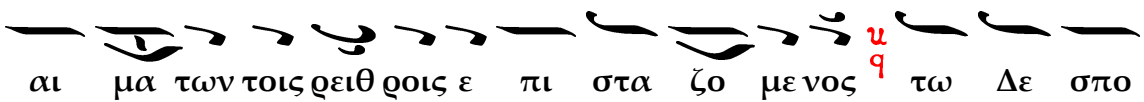

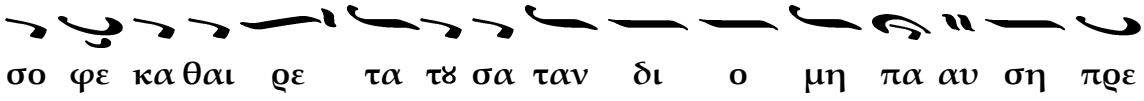
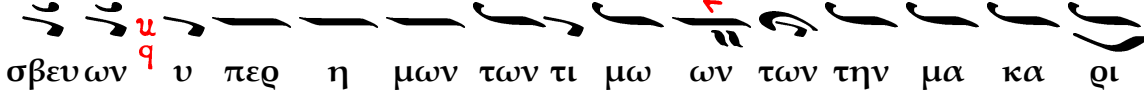

μα $\frac{\Delta}{\eta}$ α νε ε στης τρι η με ρος Σω τηρ δω ρου με

νος τω κο σμωτηνζωην δι α του το αι δυ να α

 μεις των ουρανων εβων σοι ζωοδοοτα

 δοοξατη αναστασει σου Χριστε δοοξατη βα

 σι λειασου δοξατη οικονομια σου μο νε φι

 λα ανθρωπω πε

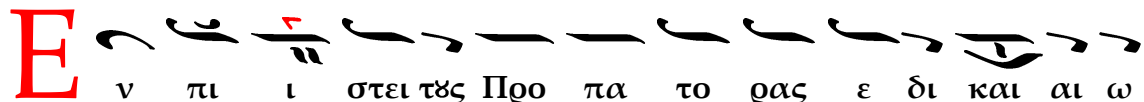
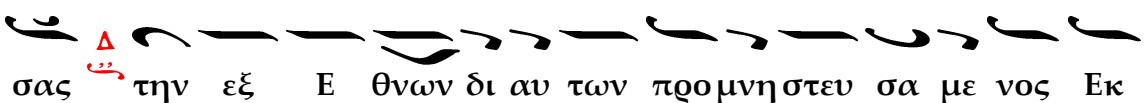

Δόξα. Τοῦ Ἱερομάρτυρος.

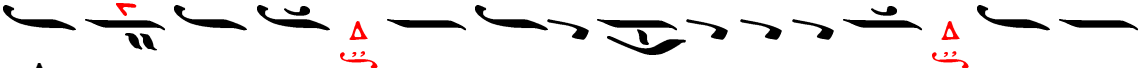
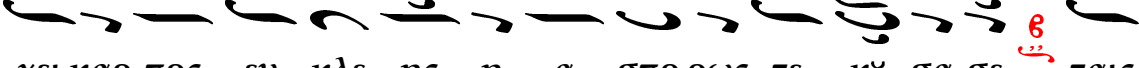

Ἦχος Κε ρ

Iερεων ποδηρικατα κοσμενος και

 αιμα των τοις ρειθροις επισταζομενος τω Δεσπο

 τησ Χριστω μακαρ ανεδραμες Ελευθεριε

 σοφε καθαιρετατσαταν διομη παυση πρε

 σβευων υπερω των τιμων των την μακαρι

 ιαν σαθηλησιν

Καὶ νῦν. Τῶν Προπατόρων.

Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Προπατόρων, ἀπολυτίκιον, ἦχος Δι-θ

Eνπιιστειτς Προπατορας εδικαιω

 σας την εξ Εθνων δι αυ των προμνηστευσαμενος Εκ

 κλησι ι ι ι ι ι αν καυχωνται ενδοξοι

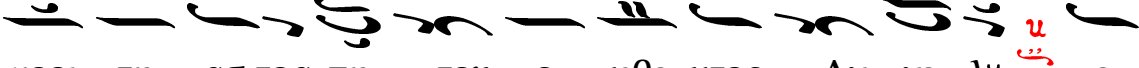
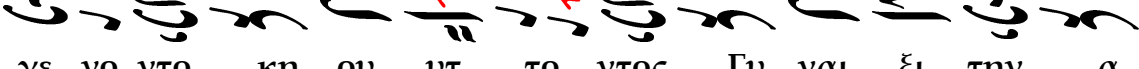
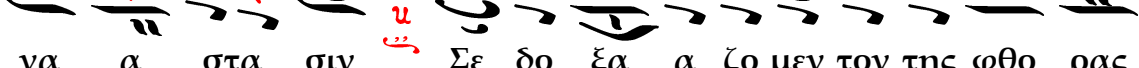

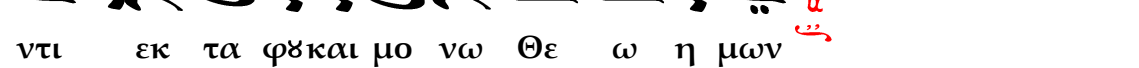

 Α α γι οι ο τι εκ σπερ ματος αυ των υ παρ

 χει καρ πος ευ κλε ης η α σπο ρως τε κσ σα σε ταις

 αυ των ι κε σι αις Χρι στε ο Θε ος σω σον τας

 ψυ χας η μω ω ων

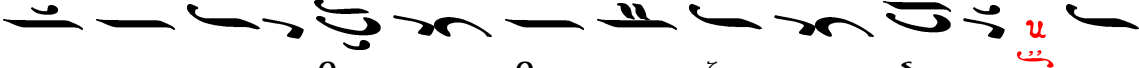

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Ἱ Κε - ς

Tον τα φον σου Σω τηρ ζρα τι ω ται τη ρσν τες νε

 κροι τη ασ τρα πη του ο φθε ντος Αγ γε λσ ε

 γε νο ντο κη ρυ υτ το ντος Γυ ναι ξι την α

 να α στα σιν Σε δο ξα α ζο μεν τον της φθο ρας

 κα θαι ρε την σοι προ σπι ι πτο μεν τω α να στα

 ντι εκ τα φσ και μο νω Θε ω η μων
 Δόξα.

Σταυ ρω προ ση λω θεις ε κου σι ως οι κτι ρμον εν

 μνη μα τι τε θεις ως θνη τος ζω ο δο τα το

 κρα τος συ νε ε τρι ψας δυ να τε τω θα

να α τω σου σε γαρ ε ε φρι ξαν οι πυ λω ροι
οι του Α δου συ συν η η γει ρας τς απ αι ω
νος θα νονταςωσ μο νος φι λανθρωπος

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος ♯ Πα ρ

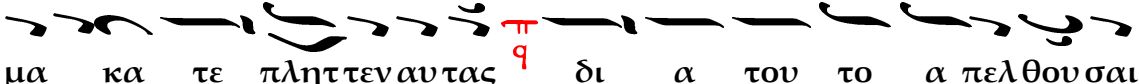

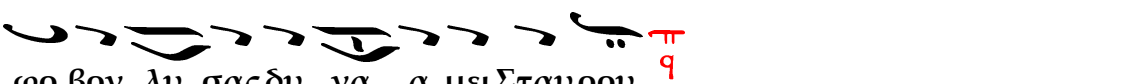
Του Γα βρι ηλ φθε γξα με νου σοι Παρ θε νε το χαι
ρε συν τη φω νη ε σαρ κου το ο των ο λων Δε
σπο ο της εν σοι τη α γι α Κι βω τω ως ε φη ο
δικαι ος Δα βιδ ε δειχθης πλα τυ τε ε ρα των ουρα
νων βα στα σα σα τον Κτι στην σου δο ο ξα τω ε νοι
κη σαν τι εν σοι δο ξα τω προ ελ θο ο ντι εκ σου
δο ξα τω ε λευ θε ρω σαν τι η μας δι α του το ο κς ς
σδ

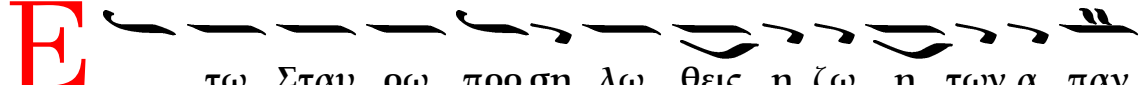

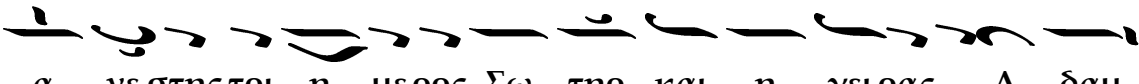
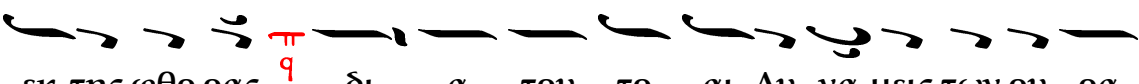
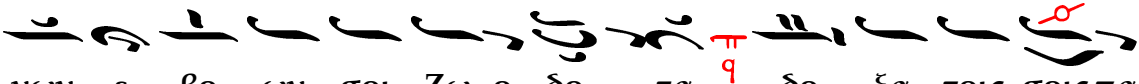
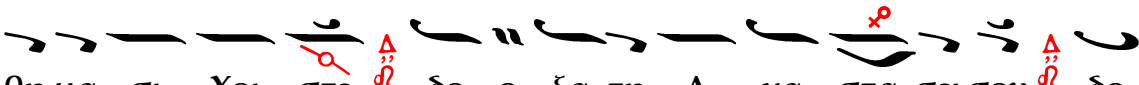

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Γυ ναι κες προς το μνη μα πα ρε γε νον το ορ θρι
αι και αγ γε λι κην ο πτα σι αν θε α σα α με ναι

 ε τρεμον ^π₉ ο τα φος ε ξη στραπτε ζω ην ^Δ₂ το θα αυ

 μα κα τε πληττεναυτας ^π₉ δι α του το α πελθουσαι

 τοις μαθη ταις ε κη ρυ ττοντην ε γερσιν ^π₉ τον Α δην ε

 σκυ λευσε Χρι στος ως μο νος κραται ος και δυ να τος ^Δ₂

 και φθα ρεν τας συ νη γειρε παν τας τον της κα τα κρι σε ως

 φο βον λυ σας δυ να α μει Σταυρου ^π₉
 Δόξα.

E

 τω Σταυ ρω προση λω θεις η ζω η των α παν

 των και εν νε κροις λο γι σθεις ο α θα να τος Κυ ρι ος ^π₉

 α νεστηστροι η μερος Σω τηρ και η γειρας Α δαμ

 εκ της φθο ρας ^π₉ δι α του το αι Δυ να μει των ου ρα

 νων ε βο ων σοι Ζω ο δο τα ^π₉ δο ξα τοις σοις πα

 θη μα σι Χρι στε ^Δ₂ δο ο ξα τη Α να στα σει σου ^Δ₂ δο

 ξα τη συ γκα τα βα σει σου μο νε φι λα αν θρωω πε ^π₉

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἦχος ^π₉ Κε - θ

M α ρ ι α τ ο σ ε π τ ο ν τ ο υ Δ ε σ π ο τ ο υ δ ο χ ρ ε ο ν α
 ν α σ τ η σ ο ν η μ α σ π ε π τ ω κ ο τ α σ ε ι σ χ α ο ς δ ρ ε
 ν η ς α π ο γ ν ω ω σ ε ω ς κ α ι π τ α ι σ μ α τ ω ν κ α ι
 θ λ ι ι ψ ε ω ν σ υ γ α ρ π ε ε φ υ κ α ς α μ α ρ τ ω λ ω ν σ ω τ η
 ρ ι α κ α ι β ο η θ ρ ε ι α κ α ι κ ρ α τ α ι α π ρ ο σ τ α σ ι α
 κ α ι σ ω ζ ρ ε ι ς τ ο υ ς δ ο υ λ ο υ ς σ ο υ

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος π̣ᾠ̣ Κε ρ

E υ λ ο γ η τ ο ς ε ι ε ι Κ υ ρ ι ε δ ι δ α ξ ο ο
 ο ο ν μ ε τ α α α α δ ι κ α ι ω μ α τ α α α α σ
T ω ν α γ γ ε λ ω ν ο δ η η η μ ο ς κ α τ ε π λ α γ η
 ο ρ ω ω ω ν σ ε ε ε ν ν ε ε κ ρ ο ι ο ι ς λ ο γ ι σ θ ε
 ε ε ε ν τ α τ α θ α ν α τ α δ ε Σ ω ω ω τ ε ρ τ η ν
 ι σ χ υ ν κ α θ ε λ ο ο ο ν τ α κ α ι σ υ ν ε ε α υ
 τ ω ω τ ο ο ν Α δ α μ ε γ ρ α ν τ α κ α ι ε ξ
 α δ α π α ν τ α ς ε λ ε υ θ ε ρ ω ω σ α ν τ α

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ²² δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ⁹

Τ ι τα μυρα συ μπα θως τοις δα ακρυ σι ²² ω ω

μα α θη τρι αι κιο να α α α τε ⁹ ο α στρα

πτων εν τω τα φω Α αγ γε λος ²² προ σε φθε εγ γε

ε το ταις μυ ρο φο ο ο ο ροις ⁹ ι δε τε ε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε ⁹ ο Σω τηρ

γαρ ε ξα νε ε ε στη τσ μνη η μα τος ⁹

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ²² δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ⁹

Λ ι ι α αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε εδ ρα μον

²² προ στο μνη η μα α σθ θρη νο λο γσ ς ς ς ς σαι ⁹

αλλ ε πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος και ει

ει ει ει πε ²² θρη νσ ο ο και ρο ος πε ε παυ ται

μη κλαι ε τε ⁹ την α να στα σιν δε α πο

στο λοις ει ει πα τε ⁹

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ²² δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ⁹

Μ υ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μν ρων

ελ θσ ς ς ς σαι ²² προς το μνη η μα σθ Σω

ω ω ω τερ ⁹ ε νη χσν το αγ γε ε ε λσ προς αυ

τας φθε γγο με ε ε ε νσ ²² τι με τα α α νε κρων

τον ζω ω ων τα λο γι ζε σθε ⁹ ως Θε ος γαρ

ε ξα νε ε ε στη τσ μνη η μα τος ⁹

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω

Πνευ μα τι ⁹

Π ρο σκυ νσ μεν Πα τε ε ε ρα και τον τσ τσ

Υι ο ο ο ον τε ²² και αι τω ω Α α γι ον Πνε

ε ε ευ μα ⁹ την Α γι αντρι α α α δα εν μι

α τη ου σι ι ι ι α ²² συν τοις Σε ε ε ρα

φι μι κρα α ζον τες το Α α γι ος Α γι

ος ⁹ Α γι ος ει Κυ υ ρι ε ⁹

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ^{u q}

Των Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεν τα^{u q} τϷ θα να α
τϷ δε Σω ω τε ρ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα^{u q} και εξ α δϷ
παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα^{u q}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ^{u q}

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι^{v' z} ω μα θη
τρι αι κιο να τε^{u q} ο α ζρα πτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθε γγε το ταις μυ ρο φο ροις^{u q} ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε^{u q} ο Σω τη ρ γαρ ε
ξα νε ε στη τϷ μνη μα α τος^{u q}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ^{u q}

Λ ι ανρω ἰ μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς τομνη
μα σθ θρη νο λο γσαι ^u_q αλλ ε πε στη προς αυ τας ο
Α γγε λος και ει ει πε θρη νθ ο και ρος πε παυ ται
μη κλαι ε τε ^u_q την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει
πα α τε ^u_q

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ ^u_q

Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων
ελ θθ ς σαι προς τομνη η μα σθ Σω τερ ^u_q εν η χθ ς εν
το Α γγε ε λθ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νθ τι με
τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε ^u_q ως Θε ος
γαρ ε ξα νε ε στη τθ μνη η μα α τος ^u_q

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^{v'}₂₂ και Α γι ω Πνευ μα
τι ^u_q

Π ρο σκυ νθ ς μεν Πα τε ε ρα και τον τθ ς τθ
Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα ^u_q την α γι ι

αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις

Σε ρα φειμ κρᾶζοντες το Α α γι ος Α γι ος ^{u q} Α

γι ος ει Κυ ρι ι ε ^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τῶς αι ω ναςτων

αι ω νων α μην ^{u q}

Ζ ω ο δο ο την τε κῶ ς σα ε λυ τρω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας ^{u q} χαρ μο νη ην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα

ζω ης ^{v' 22} ι θυ νε προς ταυ την δε ^{u q} ο εκ σῶ σαρκω θεις

Θε ος και αν θρω ω πος ^{u q}

Α λλη λῶ ἰ α Α λλη λῶ ἰ α ^{v' 22} Α λλη λῶ

ἰ α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^{u q (δισ)}

Τὸ τρίτον

Α λλη λῶ ἰ α Α λλη λῶ ἰ α ^{v' 22} Α λλη

λῶ ς ἰ ἰ α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^{χ u q}

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις

Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. ᾠχος α΄.

Ἡ τοῦ ληστοῦ μετάνοια, τὸν Παράδεισον ἐσύλησεν, ὁ δὲ θρῆνος τῶν Μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν· ὅτι ἀνέστης Χριστέ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

ᾠχος 4 Πα φ

Ἀντίφωνον Α

Ε ν τω θλι βε σθαι με ει σα κου σον μου των ο
δυ νω ων Κυ ρι ε σοι κρα ζω

Τ οισ ε ρη μι κοις α παυ στος ο θει ος πο θος εγ
γι νε ται κοσμου ου σι του μα ται αι ου εκ το ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην

Α γι ω Πνευμα τι τι μη και δο ξα ωσ περ Πα
τρι πρε πει α μα και Υι ω δι α του το α σω μεν
τη τρι α δι μο νο κρα το ρι α

Ἀντίφωνον Β΄

Ε ις τα ο ρη των σω ν υ ψω σας με νο μων α ρε

ταις εκ λαμπρον ο Θεος ι να υ μνω σε π ₉

Δ ε ξι α σου χει ρι λα βων συ Λο γε φυ λα ξον

με φρου ρησον Δ ₂ μη πυρ με φλε ε ξη της α μαρ τι

ας π ₉

χ **Δ** ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι Δ ₂ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην Δ ₂

A γι ω Πνευ μα τι πα σα η κτι σις και νου ργει

ται Δ ₂ πα λιν δρο μου σα εις το πρω ω τον π ₉ ι σο σθε

νε ες γαρ ε στι Πα τρι και Λο γω π ₉

Ἀντίφωνον Γ'

E πι τοις ει ρη κο σι μοι ο δευ σω μεν εις

τας αυ λα ας του Κυ ρι ι ου Δ ₂ ευ φρανθη μου το πνευ μα

συ γχαι ρει η καρ δι α π ₉

E πι οι κον Δα βιδ φο βοσ με γας ε κει γαρ

θρο νων εκ τε θεν των Δ ₂ κρι θη η σον ται α πασαι

αι φυ λαι της γης και γλω σσαι

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων

αι ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι τι μην προ σκυ νησιν δο ξαν

και κρα τος ως Πα τρι τε α ξι ον και τω Υι ω ω δει προ

σφε ρειν μο νας γα ρε στιν η Τρι ας τη φυ υ σει αλλ

ου προ σω ποις

Τὸ Προκείμενον.

Ν υν α να στη σομαι λε γει Κυ ρι ος θη σομαι

εν σω τη ρι ω πα ρη σι α σομαι εν αυ τω

Στίχος α'. Σῶσόν με Κύριε ὅτι ἐκλέλοιπεν ὄσιος, ὅτι ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἰῶν τῶν ἀνθρώπων.

Ν υν α να στη σομαι λε γει Κυ ρι ος θη σομαι

εν σω τη ρι ω πα ρη σι α σομαι εν αυ τω

Στίχος β'. Τὰ λόγια Κυρίου λόγια ἀγνά, ἀργύριον πεπυρωμένον, δοκίμιον τῆ γῆ, κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως.

Ν υν α να στη σομαι λε γει Κυ ρι ος θη σομαι εν

Σωτηριωπαρησια ασομαι εν αυτω ωωω

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-Θ

Παασαπνοηαινεσατωτον Κυριον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αινεσαατωπνοηηη πασατον

Κυριος οσον

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐωθινὸν Δ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κδ' 1-12).

Τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων ὄρθρου βαθέος ἦλθον γυναῖκες ἐπὶ τὸ μνήμα φέρουσαι ἃ ἠτοίμασαν ἀρώματα, καὶ τινες σὺν αὐταῖς. Εὔρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου, καὶ εἰσελθοῦσαι οὐχ εὔρον τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτάς περὶ τούτου καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἐσθήσεσιν ἀστραπτούσαις. Ἐμφόβων δὲ γενομένων αὐτῶν καὶ κλινουσῶν τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν εἶπον πρὸς αὐτάς· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; Οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἠγέρθη· μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν ἔτι ὢν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, λέγων ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν καὶ σταυρωθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ

ἡμέρα ἀναστῆναι. Καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ, καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἔνδεκα καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς. Ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία καὶ Ἰωάννα καὶ Μαρία Ἰακώβου καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς, αἱ ἔλεγον πρὸς τοὺς ἀποστόλους ταῦτα. Καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα αὐτῶν, καὶ ἠπίστουν αὐταῖς. Ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα, καὶ ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὄλω τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

χ Δ

Ελε η μου ελε η στον με ο Θε ος κα τα
το με γα ελε ος σϛ και κα τα το πλη θος των οι
κτιρωων σϛ ε ξα λει ψοντο α νο μη μα μϛ
Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι
ας μϛ και α πο της α μαρ τι ας μϛ κα θα ρισον
με
Οτι την α νο μι αν μϛ ε γω γι νω σκω και

η α μαρ τι α μ ε ν ω πι ο ν μ ε σ τι δι α παν

τος ^Δ

Σ οι μο νω η η μαρ τον ^Δ και το πο νη ρον ε

νω πι ο ν σ ε ποι οι η σα ^Δ ο πως αν δι και

ω θης εν τοις λο γοις σ ^Δ και νι κη σ η εν τω κρι νε σ θαι

σε ^ε

Ι δ ε γ α ρ εν α νο μι αις συ νε λη φ θην ^Δ και εν

α μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τη ρ μ ε ^ε

Ι δου γ α ρ α λη θει αν η γ α α πη σ ας ^Δ τα α

δη λα και τα κρυ φ ι α της σο φ ι ας σ ε δη λω σ ας

μοι ^ε

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως. ^χ ^ε

Ι δ ε γ α ρ α λη η η η

θει αν η η η γ α πη η σα ας ^Δ τα α δη λα

και αι τα κρυ υ φ ι ι α τη η η ης σο ο

φι ι ι α ας σ ε ε δη λω ω ω ω σα α α

α α ασ μοι οι οι οι Δ

Ὁ ἀ χορός.

Ε ις ποολ λα ε ε τη δε σπο ο τα Δ

χ Δ

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο

μαι Δ πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευκανθη σομαι θ

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευφρο

συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πεινω με

να θ

Α πο σρεψον το προσωπον σα πο των α

μαρτιων μη Δ και πασαστας α νο μι ασ μη ε ξα λει

ψον θ

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε

ος Δ και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις

μη θ

Μ η α πορ ρι ψης με α πο τσ προσω πσ σα Δ και

το Πνευ μα σθ το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε
μθ

A πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σω τη
ρι ου σθ και πνευ μα τι η γε μο νι κω στη ρι ξον

με

Δ ι δα ξω α νο μους τας ο δος σθ και α σε
βεις ε πι σε ε πι στρε ψσ σι

P υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος της
σω τη ρι ι ας μθ α γαλ λι α σε ται η γλω σσα μθ την
δι και ο συ νη σθ

K υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το
στο μα μθ α να γ γε λει την αι νε σιν σθ

O τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν
ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

H υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τρι μ με νον
καρ δι αν συν τε τρι μ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θεος ουκ ε ξου δε νω σει

A γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σα
την Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρθ
σα λημ

T ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ
νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

T ο τε α νοι σθ σιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον
σθ μο οσ χθς και ε λε η σον με ο Θε ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον
ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα των

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κθ πρε σβει αις ε λε
η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα
των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ

πλήθος τῶν οἰκτιρῶν σου

ε ξα λειπον το α νο μη μα μϑ

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φϑ κα

θως προ ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω

Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιστων Α πο στολων πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

K αι νυν και α α ει και εις τϑς αι ω ναςτων αι

ω νων α α μη η ην ταισ της Θε ο το κϑ πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λειψον το α νο ο ο
μη μα α μθ

Α να στας ο Ι η σης α πο τσ τα

α α α α φθ κα α θω ω ως προ ο ει ει ει

πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι

ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο

ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν, ὁ τῶν Προπατόρων καὶ ὁ ἄ
τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ῥδὴ ἄ. Ὁ ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος ἄ. Ὁ εἰρμός.

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ, θεοπρεπῶς ἐν ἰσχύϊ δεδόξασται· αὕτη γὰρ Ἀθάνατε, ὡς πανσθενῆς ὑπεναντίους ἔθραυσε, τοῖς Ἰσραηλίταις, ὁδὸν βυθοῦ καινουργήσασα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ χερσὶν ἀχράντοις ἐκ χόρος, θεουργικῶς κατ' ἀρχὰς διαπλάσας με, χεῖρας διεπέτασας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἐκ γῆς ἀνακαλούμενος, τὸ φθαρὲν μου σῶμα, ὃ ἐκ Παρθένου προσείληφας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νέκρωσιν ὑπέστη δι' ἐμέ, καὶ τὴν ψυχὴν τῷ θανάτῳ προδίδωσιν, ὃ ἐμπνεύσει θεία ψυχὴν μοι ἐνθείς· καὶ λύσας αἰωνίων δεσμῶν,

καὶ συναναστήσας, τῇ ἀφθαρσίᾳ ἐδόξασε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος Πηγὴ· χαῖρε ἡ κλίμαξ καὶ πύλη οὐράνιος·
χαῖρε ἡ λυχνία καὶ στάμνος χρυσῆ, καὶ ὄρος ἀλατόμητον, ἡ τὸν
Ζωοδότην, Χριστὸν τῷ κόσμῳ κυήσασα.

Κανὼν τῶν προπατόρων, οὔ ἡ ἀκροστιχίς·
Πατράσιν αἶνον εἰκότως νῦν εἰσφέρω. Ἰωσήφ.
Ῥδὴ α΄. Ἦχος α΄. Χριστὸς γεννᾶται.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πατράσιν αἶνον προσάξωμεν, πρὸ Νόμου καὶ ἐν Νόμῳ
ἐκλάμψασι, καὶ τὸν ἐκ Παρθένου λάμψαντα, Κύριον καὶ
Δεσπότην γνώμη ὀρθῇ, τεθεραπευκόσι, καὶ ἀδύτου φωτισμοῦ, νῦν
ἀπολαύουσιν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄδὰμ τὸν πρῶτον τιμήσωμεν, χειρὶ τετιμημένον τοῦ κτίσαντος,
καὶ πάντων ἡμῶν Προπάτορα, ἤδη γεγεννημένον καὶ ἐν σκηναῖς,
ταῖς ἐπουρανίαις, μετὰ πάντων ἐκλεκτῶν ἀναπαυόμενον.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν Ἄβελ δῶρα προσάγοντα, ψυχῇ εὐγενεστάτῃ προσήκατο, ὁ
πάντων Θεὸς καὶ Κύριος· τοῦτον δὲ μισοφόνῳ πάλαι χειρὶ,
τεθανατωμένον, ἀνεκόμισε πρὸς φῶς, ὡς θεῖον Μάρτυρα.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥητῶν ἐνθέων ἀκούσωμεν, βοῶντων τοῦ Χριστοῦ τὴν ἀνάδειξιν·
ἰδοὺ γὰρ Σπηλαίῳ τίκτεται, Κόρης ἐξ ἀπειράνδρου· οὔ τὸν
φρικτὸν, τόκον προμηνύει, Ἀστρολόγοις ὁ ἀστὴρ ἐπιφαινόμενος.

Καὶ τοῦ Ἁγίου, οὔ ἡ ἀκροστιχίς·
Παθῶν ἐλεύθερόν με δεῖξον, παμμάκαρ. Ἰωσήφ.
Ῥδὴ α΄. Ἦχος α΄. Ῥδὴν ἐπινίκιον.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Παθῶν ἀμαυρότησι, δεδουλωμένον, φαιδραῖς ἰκεσίαις σου,
Μάρτυς Ἐλευθέριε, νῦν ἐλευθέρωσον, ὅπως ὡς δοῦλόν σε
Χριστοῦ, θείαις ὑμνήσω ὠδαῖς.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀθλήσεως ἔλαμψας, καθαρωτάταις, αὐγαῖς ἱερώτατε, ἐπιχρώσας
αἷματι, τὴν ἱεράν σου στολήν, καὶ γέγονας φωτοειδής, διὰ τοῦ
Πνεύματος.

Δόξα.

Θεῷ προσκολλώμενος, καθαρωτάτῳ, νοῦ ἐκ νεότητος, σαρκικοῦ
φρονήματος, ψυχὴν ἐμάκρυνας, καὶ τῶν θαυμάτων δαφιλῆ, χάριν
ἐπλούτησας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὡς θρόνος πυρίμορφος, τὸν Κτίστην φέρεις, ὡς ἔμψυχος θάλαμος, καὶ τερπνὸν παλάτιον, τὸν Βασιλέα χωρεῖς, γενόμενον ὅπερ ἡμεῖς, θεοχαρίτωτε.

Ὡδὴ γ'. Ὁ ἀναστάσιμος.

Ἦχος α'. Ὁ εἰρμός.

Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, περιζωσὸν με ἔξ ὕψους δύναμιν, τοῦ βοᾶν σοι. Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεὸς μου ὑπάρχων Ἀγαθέ, πεσόντα κατωκτείρησας, καὶ καταβῆναι πρὸς με ἠυδόκησας, ἀνύψωσάς με διὰ σταυρώσεως, τοῦ βοᾶν σοι. Ἅγιος, ὁ τῆς δόξης Κύριος, ὁ ἀνείκαστος ἐν ἀγαθότητι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ζωὴ ἐνυπόστατος Χριστέ, ὑπάρχων καὶ φθαρέντα με, ὡς συμπαθῆς Θεὸς ἐνδυσάμενος, εἰς χοῦν θανάτου καταβὰς Δέσποτα, τὸ θνητὸν διέρρηξας, καὶ νεκροὺς τριήμερος, ἀναστὰς ἀφθαρσίαν ἠμφίασας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, Παρθένε διὰ Πνεύματος, τοῦ παναγίου ἔμεινας ἀφλεκτος· ἐπεὶ σε βάτος τῷ νομοθέτῃ Μωσῆ, φλεγομένη ἄκαυστα, σαφῶς προεμήνυσε, τὴν τὸ πῦρ δεξαμένην τὸ ἄστεκτον.

Τῶν Προπατόρων. Ὡδὴ γ'.

Ἦχος α'. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄδεται ἐν κόσμῳ, τὸ τοῦ Σῆθ πρὸς τὸν Κτίστην διάπυρον· ἐν γὰρ ἀμέμπτῳ πολιτεία, καὶ ψυχῆς διαθέσει, αὐτὸν ὄντως ἐθεράπευσε· καὶ νῦν ἐν χώρᾳ τῶν ζώντων βοᾷ· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στόματι καὶ γλῶσση, καὶ καρδίᾳ Ἐνὼς ὁ θαυμάσιος, ἐπικαλεῖσθαι θεοφρόνως, τὸν τῶν ὄλων Δεσπότην, Θεὸν ἠλπισεν ἐν πνεύματι· καὶ εὐαρέστως βιώσας ἐν γῆ, κλέος ἀπηνέγκατο.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἱερολογίαις, ἱεραῖς τὸν Ἐνὼχ μακαρίσωμεν· εὐαρεστήσας γὰρ Κυρίῳ, μετετέθη ἐν δόξῃ, ὀφθεις κρείττων καθὼς γέγραπται, θανάτου οἷα Θεοῦ πεφυκώς, δοῦλος γνησιώτατος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νῦν ἡ προσδοκία, τῶν Ἐθνῶν ἐκ Παρθένου προέρχεται· καὶ

Βηθλεέμ τὴν κεκλεισμένην, ὑπανοίγει προσφόρως, Ἐδὲμ Λόγον σωματούμενον, εἰσδεδεγμένη καὶ φάτνη σαρκί, ἐπανακλινόμενον.

Καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος α΄. Στερεωθήτω ἡ καρδιά μου.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἵπὲρ Χριστοῦ παθεῖν ἐλόμενος, ἀλγηδόνας φέρεις τοῦ σώματος, ἐνηδυνόμενος σοφέ, ταῖς ὁδύνας καὶ θλίψεσιν· διὰ τοῦτο τὴν ἀνώδυνον, ζωὴν νῦν ἀπέιληφας.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θερμῷ τῷ πόθῳ τοῦ ποιήσαντος, ἀθλητὰ θεόφρον κρατούμενος, τῷ πυρωθέντι σεαυτόν, ἐπιρρίπτεις τεχνάσματι, δροσιζόμενος τοῦ Πνεύματος, πυρὶ Ἐλευθέριε.

Δόξα.

Ἐν ἱερεῦσιν ἱερώτατος, καὶ ἐν Μάρτυσι Μάρτυς στερρότατος, ἀναδειχθεὶς στέφος διπλοῦν, ἐκομίσω μακάριε, τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ, διὰ παντὸς ὀπτανόμενος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ῥάβδον δυνάμεως ἐβλάστησας, τὸν Χριστὸν ἐν ᾧ στηριζόμεθα· σὲ γὰρ ἐτύπου Ἀαρών, ῥάβδος ποτὲ βλαστήσασα, ἀγεώργητε ἀγνή, Περιστερὰ Ἀειπάρθενε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος β΄.

Εἰς δρόσον τοῖς Παισί, τὸ πῦρ μετεβάλλετο ὁ θρῆνος εἰς χαράν, ταῖς Γυναιξὶν ἐνηλλάττετο. Ἄγγελος γάρ, ἐν ἀμφοτέροις διηκόνει τοῖς θαύμασι, τοῖς μὲν, εἰς ἀνάπαυσιν μεταποιήσας τὴν κάμινον, ταῖς δέ, τὴν ἀνάστασιν καταμηνύσας τριήμερον. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν Κύριε, δόξα σοι.

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος α΄. Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεός.

Ἐξανέστης ὡς Θεός, ἐκ τοῦ τάφου ἐν δόξῃ, καὶ κόσμον συνανέστησας, καὶ ἡ φύσις τῶν βροτῶν, ὡς Θεὸν σε ἀνύμνησε, καὶ θάνατος ἠφάνισται, καὶ ὁ Ἀδὰμ χορεύει, Δέσποτα, καὶ ἡ Εὐὰ νῦν ἐκ τῶν δεσμῶν λυτρουμένη, χαίρει κράζουσα· *Σὺ εἶ ὁ πᾶσι παρέχων, Χριστὲ τὴν ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα τριήμερον ἀνυμνήσωμεν, ὡς Θεὸν παντοδύναμον, καὶ πύλας τοῦ ἅδου συντρίψαντα, καὶ τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐκ τάφου ἐγείραντα, Μυροφόροις ὀφθέντα, καθὼς ηὐδόκησε, πρώταις ταύταις τό, Χαίρετε, φήσας· καὶ Ἀποστόλοις χαρὰν

μηνύων, ὡς μόνος ζωοδότης. Ὅθεν πίστει αἱ γυναῖκες, Μαθηταῖς σύμβολα νίκης εὐαγγελίζονται, καὶ ἄδης στενάζει, καὶ θάνατος ὀδύρεται, καὶ κόσμος ἀγάλλεται, καὶ πάντες συγχαίρουσι.* Σὺ γὰρ παρέσχες πᾶσι Χριστέ, τὴν ἀνάστασιν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

KONTAKION, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῶν προπατόρων.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Χειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες, ἀλλ' ἀγράφω οὐσία θωρακισθέντες, τρισμακάριοι ἐν τῷ σκάμματι, τοῦ πυρὸς ἐδοξάσθητε· ἐν μέσῳ δὲ φλογὸς ἀνυποστάτου ἰστάμενοι, Θεὸν ἐπεκαλεῖσθε· Τάχυνον ὁ οἰκτίρμων, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, * ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Ὁ Οἶκος.

Ἐκτεινόν σου τὴν χεῖρα, ἧς πάλαι ἔλαβον πείραν Αἰγύπτιοι πολεμοῦντες, καὶ Ἑβραῖοι πολεμούμενοι· μὴ καταλίπης ἡμᾶς, καὶ καταπίῃ ἡμᾶς θάνατος, ὁ διψῶν ἡμᾶς, καὶ σατὰν ὁ μισῶν ἡμᾶς· ἀλλ' ἔγγισον ἡμῖν, καὶ φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς ἐφείσω ποτὲ τῶν Παίδων σου, τῶν ἐν Βαβυλῶνι ἀπαύστως ἀνυμνούντων σε, καὶ βληθέντων ὑπὲρ σοῦ εἰς τὴν κάμινον, καὶ ἐκ ταύτης κραυγαζόντων σοι· Τάχυνον ὁ οἰκτίρμων, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, * ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἄθλησις τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου, ἐπισκόπου Ἰλλυρικοῦ. (~†117-138)

Στίχ. Ἐλευθέριος, ὡς ἀδουλόνοιο φύσει,
Σπάθας θεωρῶν, οὐκ ἐδουλοῦτο πλάνη.

Δίον Ἐλευθέριον δεκάτη πέφνε φάσγανα πέμπτη.

Οὗτος ἦν ἐκ πόλεως Ῥώμης, πάνυ νέος τὴν ἡλικίαν, ἐκ πατρὸς ὀρφανός, μητέρα δὲ μόνην ἔχων, ἧ ὄνομα Ἀνθία, τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὑπὸ τοῦ ἁγίου Παύλου τοῦ Ἀποστόλου κατηχηθεῖσα. Προσῆχθη δὲ ὑπ' αὐτῆς τῷ Ἐπισκόπῳ Ἀνικήτῳ ὁ ἅγιος Ἐλευθέριος καὶ παρ' αὐτοῦ τὰ ἱερὰ Γράμματα μανθάνει καὶ τῷ τῶν Κληρικῶν καταλέγεται τάγματι. Τῷ δὲ πεντεκαιδεκάτῳ τῆς ἡλικίας αὐτοῦ χρόνῳ, χειροτονεῖται Διάκονος· τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ, Πρεσβύτερος· εἰς δὲ τὸν εἰκοστὸν ἐλάσας ἐνιαυτόν, Ἐπίσκοπος προχειρίζεται τοῦ Ἰλλυρικοῦ, πολλὰ πρότερον διὰ τὸ τῆς ἀρετῆς ὑπερβάλλον κατεργασάμενος θαύματα.

Ἐπεὶ δὲ διδάσκων πολλούς, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπέστρεφε πίστιν, μεταπέμπεται τοῦτον Ἀδριανὸς ὁ βασιλεὺς· καὶ τὸν Χριστὸν ἐνώπιον αὐτοῦ Θεὸν τῶν ὅλων ἀνακηρύξαντα, προστάσσει τεθῆναι αὐτὸν ἐπὶ κραββάτου

χαλκοῦ καὶ σῶρευμα πυρὸς ὑποστρωθῆναι κάτωθεν. Εἶτα ἐν ἐσχάρᾳ, δεινῶς ἐκκαυθεῖσθαι, τεθῆναι· καὶ αὐθις ἐν τηγάνῳ ἐκπυρωθέντι, πλήρει ἐλαίου καὶ στέατος καὶ πίσης· τῇ δὲ Χριστοῦ χάριτι καὶ δυνάμει ἐκ πάντων φυλάττεται ἀβλαβῆς. Εἶτα κατασκευάζεται κλίβανος, τῇ συμβουλῇ τοῦ ἐπάρχου Κορέμμωνος, ἔχων ἐκατέρωθεν ὀβελίσκους ὀξεῖς· ἐν ᾧ πρῶτος αὐτὸς ὁ Κορέμμων, Πνεύματος Ἁγίου πλησθεὶς καὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν εἶναι ὁμολογήσας, εἰσέρχεται· ἐξ οὗ ἀβλαβῆς ἐξελθὼν, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

Ὁ δὲ ἅγιος Ἐλευθέριος ἐβλήθη ἐν τῷ τηγάνῳ· καὶ σβεσθείσης τῆς φλογός, ἐξῆλθε σῶος. Εἶτα φρουρεῖται καὶ δεσμεῖται ἐν ἄρματι, ὑπὸ πάλων ἀγρίων ἐλκομένων· καὶ ὑπὸ Ἀγγέλων λυθείς, εἰς ὄρος ὑψηλὸν καθίσταται, ἔνθα ἦν μετὰ τῶν ἀγρίων ζῶων συνδιαιτώμενος, ἃ καὶ ἐξημεροῦντο, τὰ τοῦ Θεοῦ λόγια διεξιόντος αὐτοῦ. Εἶτα τοὺς εἰς τὴν σύλληψιν αὐτοῦ σταλέντας στρατιώτας νουθετήσας, βαπτίζει, μεθ' ὧν καὶ ἑτέρους ὡσεὶ πεντακοσίους πιστεύσαντας τῷ Χριστῷ. Ἀχθεὶς δὲ πρὸς τὸν βασιλέα καὶ θηρίοις εἰς βορὰν βληθεὶς καὶ σῶος διαφυλαχθεὶς, ὑπὸ δύο στρατιωτῶν ἀναιρεῖται, προστάξει τοῦ ἡγεμόνος, συμπεσόντων αὐτῷ.

Ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ Ἀνθία, περιπλακείσα τῷ τοῦ Ἁγίου νεκρῷ, καὶ ἀσπαζομένη, ξίφει καὶ αὐτὴ ἐξαναιρεῖται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῷ μαρτυρείῳ αὐτοῦ, πλησίον τοῦ Ξηρολόφου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἁγία Ἀνθία, ἡ μήτηρ τοῦ ἁγίου Ἐλευθερίου, περιχυθεῖσα τῷ τοῦ υἱοῦ νεκρῷ, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Δίδωσι μήτηρ νεκρικὸν κόσμον τέκνῳ,
Αὐτὴ ἑαυτὴν συγκεκομμένην σπάθαις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Κορέμμων, ὁ ἑπαρχος, πιστεύσας τῷ Χριστῷ καὶ βαπτισθεὶς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἀθλήσεως οὐκ εἶχε Κορέμμων κόρον,
Ἔως ἐτμήθη τὸν αὐχένα τῷ ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ δύο Δήμιοι, οἱ πιστεύσαντες τῷ Χριστῷ, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Θεὸν σε γνόντας Δημίους δύο, Σῶτερ,
Ἄλλοι κατακτείνουσι δήμιοι ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἄθλησις τῆς ἁγίας Ὅσιομάρτυρος Σωσάννης. (δ' αἰ.)

Στίχ. Σωσάννα, ὦ πῶς ἡ πάλαι καὶ ἡ νέα,
Τοὺς συκοφαντῶν οὐ διέδρασαν λόχους.

Καρποὺς ἡδίστους ἐξεδρέψω Σωσάννα,

Ἀσκήσεως καὶ ἐναθλήσεως ἅμα.

Αὕτη ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ, ἐκ Παλαιστίνης, ἐκ πατρὸς μὲν Ἑλληνας, μητρὸς δὲ Ἰουδαίας. Ἐν ἀμφοτέρων φυγοῦσα τὴν ἀσέβειαν, προσέδραμε τῷ Χριστῷ καὶ τοῦ θείου Βαπτίσματος μετέσχεν ὑπὸ Σιλβανοῦ τοῦ Ἐπισκόπου. Τῶν οὖν γεννητόρων αὐτῆς, τέλει χρησαμένων τοῦ βίου, διαδοῦσα πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆς πένησι, καὶ τοῦ τῆς δουλείας ζυγοῦ τοὺς παῖδας καὶ τὰς παιδίσκας ἐλευθερώσασα καὶ ἀνδρῶν περιθεμένη στολήν, Σεμνείῳ τινὶ προσφοιτᾷ· καὶ τὴν κόμην κειραμένη, Ἰωάννης μετονομάζεται.

Εἰκοστὸν δὲ χρόνον ἐκεῖσε διαπεράσασα, συκοφαντίαν ὑφίσταται. Ἀσκητρίας γάρ τινος εἰσελθούσης ἐν τῷ Μοναστηρίῳ, καὶ λογισαμένης ἄνδρα εἶναι αὐτήν, καὶ πρὸς ἀσέλγειαν ἐκκαλουμένης, ἐπεὶ ταύτην ἀπώσατο, διαβάλλεται παρ' αὐτῆς, ὡς ἐπιχειρήσασα ταύτην βιάσασθαι. Ἡ δὲ τὴν συκοφαντίαν καταδέχεται καὶ μετάνοιαν αἰτεῖ, ἐφ' οἷς δῆθεν ἐνεκλήθη. Τοῦ δὲ Ἐλευθερουπόλεως Ἐπισκόπου μαθόντος περὶ τούτου καὶ παραγενομένου ἐν τῷ Μοναστηρίῳ, καὶ τὸν Ἠγούμενον ἐπιπλήττοντος, ἄραι ἀπ' αὐτῆς τὸ σχῆμα ὁ Ἠγούμενος ἐβουλήθη. Εἰς ἀνάγκην δὲ καταστᾶσα ἡ μακαρία, ἤτήσατο δύο Παρθένους εἰσελθεῖν καὶ δύο διακόνους γυναῖκας, μεθ' ὧν καταμόνας ἐλθοῦσα, πράγματι πεπληροφόρηκε τὰ καθ' ἑαυτήν. Τούτου δὲ γνωσθέντος, θάμβει ληφθεὶς ὁ Ἐπίσκοπος, κεχειροτόνηκεν αὐτὴν Διάκονον, καὶ τῶν λοιπῶν ἠγεῖσθαι προσέταξε.

Πολλὰ δὲ κατεργασαμένη θαύματα ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ, ἐπιδημήσαντος Ἀλεξάνδρου τοῦ ἡγεμόνος ἐν Ἐλευθερουπόλει καὶ θυσίαν τοῖς εἰδώλοις προσάγοντος, αὐτόκλητος αὕτη προσελθοῦσα, προσευχῇ μόνη εἰς γῆν τὰ ξόανα κατασπᾷ. Ὅθεν διαβληθεῖσα παρίσταται τῷ ἡγεμόνι καὶ τοὺς μαστοὺς ἐκτέμνεται. Ἐν γενομένων αὐθις σῶων, οἱ τούτους ἐκτεμόντες δῆμιοι ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ, καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Ἡ δὲ μακαρία Σωσάννα, μόλυβδον πυρὶ λυθέντα, διὰ χώνης ἐν τῷ στόματι τεθείσης, τοῖς ἐγκάτοις ἐπιχέεται· καὶ ἀβλαβῆς διαφυλαχθεῖσα, μαστίζεται· καὶ εἰς πῦρ ἐμβληθεῖσα, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἐλευθερίου τοῦ Κουβικουλαρίου, ἧτοι θαλαμηπόλου, ἐν Βυζαντίῳ. *(ἄρχαι δ' αἰ.)*

Στίχ. Ἐλευθέριος οὐχ ὑπέπτηξε ξίφος·
Ἐλεύθερον γὰρ εἶχε νοῦν παντὸς φόβου.

Οὗτος τὸ Βυζάντιον ἔσχε πατρίδα, ὀρθοδοξία διαλάμπων. Ἐν γὰρ ταῖς τῶν Βασιλείων αὐλαῖς παιδιόθεν ἀνατραφεῖς, κάκειθεν καὶ τὰς πρώτας εἴληφε τιμάς, πλούτῳ καὶ δόξῃ πάντας τοὺς κατ' ἐκεῖνο καιροῦ ὑπερβάλλων. Ἄλλ' ἔρωτι θείῳ τῶν ἀφθάρτων καὶ αἰωνίων ληφθεὶς καὶ πάντα τὰ γήινα ὡς οὐδὲν λογιζάμενος, αὐλαῖς Κυρίου παραρρίπτεισθαι καὶ προσμένειν, ἢ σκηνώμασιν ἀμαρτωλῶν, εἴλετο. Πρὸς τὸν Θεὸν οὖν τὸ ὄμμα τοῦ νοῦς συντείνας, ἦν ἐν ὕμνοις σχολάζων ὁσημέραι καὶ πᾶσαν ἀρετὴν μετερχόμενος.

Ταῦτα δὲ ὁ τῶν ἡμετέρων ψυχῶν φθορεὺς οὐχ ὑπέφερεν, ἀλλ' ὀργάνῳ χρησάμενος τῷ δούλῳ τοῦ μακαρίου, ὑποβάλλει προσελθὼν τῷ βασιλεῖ κατὰ τοῦ ἰδίου δεσπότη. Τὸ γὰρ δοῦλον, ὡς φησὶ πού τις σοφός, ἐχθρὸν τοῖς δεσπότης. Οὗτος πρόσεισι τῷ βασιλεῖ, λέγων· Ὅπως τε τῷ θείῳ προσῆλθε λουτρῷ καὶ ναὸν ἐδείματο· καὶ τῷ Ἐσταυρωμένῳ προσανέχων, τοὺς βασιλικοὺς βδελύττεται θεσμοὺς καὶ τύπους· προσθέμενος, ὅτι καὶ κρυπτὸν οἶκημα ὑπὸ γῆν κεκτημένος, παννύχους λατρείας τῷ τῶν χριστιανῶν προσάγει Θεῷ, νηστεία καὶ κλαυθμῷ καὶ χαμευνία τὸ σῶμα κατατρύχων.

Τοιαῦτα κατὰ τοῦ ἰδίου δεσπότη τοῦ δούλου διηγησαμένου, ὁ βασιλεὺς εἰς θυμὸν ἀναφθείς, τὸν Ἅγιον μετεκαλέσατο. Ἐὖ καὶ παραστάντι, εἰρηνικὰς τὰς πεύσεις καὶ δοκούσας σαίνειν προσάγει, οὕτως εἰπὼν· Πῶς ἡμᾶς ἀφείς, Ἐλευθέριε, τὸν τοσοῦτον χρόνον ἀπεδήμησας τοῦ ἡμετέρου πόθου, καταφρονήσας τῶν βασιλείων αὐλῶν καὶ τῆς πρὸς σέ μου γνησίας διαθέσεως καὶ μεγίστης; Καὶ ὁ μέγας· Ταῖς ἀλλεπαλλήλοις νόσοις, ὧ βασιλεῦ, τὸ σῶμα φέρων τετρυχωμένον, εὐκράτοις αὔραις ἐνδιατρίψαι πρὸς ἀνάκτησιν ἡρετισάμην. Καὶ ὁ βασιλεὺς· Τί δῆτα καὶ μόνος τῆς εὐαερίας ἀπολαύων, τῶν ἐξ αὐτῆς ἀγαθῶν κατατροφᾶς; ἡμεῖς δὲ οὐ συντροφήσομεν συνελθόντες;

Μηδόλως δὲ τοῦ μακαρίου πρὸς ταῦτα κατενεύσαντος, εὐθὺς πρὸς ἑσπέραν τὸν Σάγαριν διαβάς ὁ βασιλεὺς (ποταμὸς δὲ οὗτος, ἐν οἷς ὁ μακάριος τὰς οἰκήσεις εἶχεν) ἀφίκετο. Καὶ σκοπήσας τὴν κρυπτὴν θύραν, ὄρᾳ, ὡς ἐν φρέατος εἶδει, χάσμα φανέν· ἐν ᾧ καὶ κατελθὼν καὶ ναὸν ὠραϊσμένον εὐρών καὶ

συνταραχθεὶς τῇ ὀράσει, τὴν ἀπειλὴν ἀφείξ, κολακεύειν ἤρξατο ῥήμασι θωπευτικοῖς, πειρώμενος ἐκλύειν τοῦ μακαρίου τὸ εὐτόνον. Ἄλλ' ἐπειδὴ, ἀέρα δέρων, καταπεῖσαι τοῖς αὐτοῦ λόγοις οὐκ εἶχε τὸν Ἅγιον, ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀποτμηθῆναι κελεύει καὶ τὸ τίμιον αὐτοῦ σῶμα κυσὶ καὶ ὀρνέοις βορὰν ἀπορῥιφῆναι. Καὶ τοῦ μακαρίου οὕτω παραθεμένου τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ καὶ τοῦ τιμίου αὐτοῦ σώματος ἡμελημένου κειμένου, τίς τῶν εὐλαβῶν χριστιανῶν καὶ Θεῶ φίλων, ἀνελόμενος, τῷ τῆς ἱερωσύνης χαρίσματι κεκοσμημένος, μύρω εὐωδιάσας τοῦτο, ἀξίως ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ κατέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ιε' (15ῃ) Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους τϞϚ' (397), ἐχειροτονήθη ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως ὁ θεῖος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ἐν ᾗ καὶ ἡ ἑορτὴ τῶν Χριστουγέννων ἀπήρξατο ὑπ' αὐτοῦ τελεῖσθαι, ἕως τῆς εἰκοστῆς πέμπτῃς τοῦ μηνός, τινῶν ἐκ τῶν Ἑσπερίων ἐλθόντων καὶ ἐπαγγειλάντων. Διὸ καὶ λόγος ἀπολογητικὸς ἐξεφωνήθη παρ' αὐτοῦ, κάλλιστός τε καὶ ὠφελιμώτατος.

Στίχ. Εὐφραίνεται σήμερον ἡ Ἐκκλησία
Ποιμένα κτησαμένη τὸν Ἰωάννην.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Βάχχου τοῦ νέου.
(τέλη ἢ αἰ.)**

Στίχ. Μὴ δευτέρὸν τις, μηδὲ Βάχχον τὸν νέον,
Ἐν τοῖς Ἀθληταῖς ταπτέτω διὰ ξίφους.

Οὗτος ὥρμητο ἐκ Παλαιστίνης, ἐν τοῖς χρόνοις Εἰρήνης καὶ Κωνσταντίνου τῶν εὐσεβῶν βασιλέων Ῥωμαίων. Ἦν δὲ ὁ τούτου πατὴρ χριστιανὸς ἐκ προγόνων, χριστιανικωτάτη συζῶν γυναικί. Τῇ ματαίᾳ δὲ δόξῃ τοῦ κόσμου τούτου καὶ τῇ ἀπάτῃ δελεασθεὶς, τὴν ἀληθῆ καὶ πατροπαράδοτον πίστιν ἐξομοσάμενος, τῇ μιαιρᾷ τῶν Ἀγαρηνῶν θρησκείᾳ ἐλεεινῶς ἠὺτομόλησεν. Ἐγένοντο τοίνυν τούτῳ παῖδες ἑπτὰ, οὓς ἐπὶ τῇ ὁμοίᾳ πλάνῃ ἀνέτρεφε. Τούτου δὲ τὴν ζῶν ἐν τῇ εὐσεβείᾳ καταστρέψαντος, οἱ ἑπτὰ παῖδες ἅμα τῇ μητρὶ κατελείφθησαν. Ὡν ὁ τρίτος, κατὰ τὴν τῆς γεννήσεως τάξιν, Δαχὰκ ὀνομαζόμενος, (ὅπερ ἐρμηνεύεται ἑλληνιστὶ Γελάσιος) ἄζυγα ἑαυτὸν ἐτήρει· ἀλλὰ καὶ πρὸ τῆς τοῦ πατρὸς τελευτῆς, τὰ χριστιανῶν ἐλέσθαι ἐβούλετο, ὅπερ ἀποθανόντος αὐτοῦ κατεπράξατο.

Ἀναθέμενος γὰρ τῇ Μητρὶ τὰ περὶ τούτου, καὶ παρορμῶσαν αὐτὴν ἐπὶ τούτῳ καὶ διεγείρουσαν, οἷα πιστὴν, εὐρηκῶς, ἀπῆρε

τῆς ἐνεγκαμένης· καὶ τὰ Ἱεροσόλυμα καταλαβὼν, ἐκεῖθεν τε παρὰ Μοναχοῦ τινος ὁδηγηθεὶς, ἦλθεν εἰς τὴν Λαύραν τοῦ ἁγίου Σάββα, ἐνθα τοῦ θείου Βαπτίσματος καταξιοῦται. Εἶτα δεηθεὶς, τὸ τῶν Μοναχῶν περιβάλλεται σχῆμα· ἐν ᾧ καλῶς πολιτευσάμενος, καὶ ἐγκρατεία καὶ ταῖς λοιπαῖς ἀρεταῖς στομώσας ἑαυτὸν, κατὰ πρόσταξιν τοῦ Ἡγουμένου, τῆς Μονῆς ἐξέρχεται δεδοικότες, μὴ φωραθεῖν τὰ κατ' αὐτὸν τοῖς Ἀγαρηνοῖς· ἐκράτουν γὰρ οὗτοι τῆς χώρας.

Κατὰ τύχην δέ, ἢ μᾶλλον θεϊκὴν οἰκονομίαν, ἐν Ἱεροσολύμοις γενόμενος καὶ τῇ οἰκείᾳ μητρὶ περιτυχὼν, τὰ καθ' ἑαυτὸν ἐξαγγέλλει, καὶ πάνυ, ἔλεγε, λυπεῖσθαι περὶ τῶν ἀδελφῶν, ὅτι ἐν ἀπιστίᾳ εἰσὶ. Τοῦτο δὲ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἀκούσαντες παρὰ τῆς Μητρὸς, τῇ τοῦ Χριστοῦ πίστει προσέρχονται, ἐνὸς μόνου περιλειφθέντος ἐν τῇ ἀσεβείᾳ. Ὅς δὴλα τὰ κατὰ τὸν ἅγιον Βάχχον, (τοῦτο γὰρ ἐκ τοῦ θείου Βαπτίσματος, ἀντὶ Δαχάκ, ὠνομάσθη·) τοῖς Ἀγαρηνοῖς ἐπεποιήκει. Οἱ δὲ ἀνερευνησάμενοι καὶ συλλαβόντες αὐτόν, πρὸς τὸν Ἀμηρᾶν τῆς ἁγίας Πόλεως ἤγαγον. Ὁ δέ, τῷ ὀνομαζομένῳ στρατηγῷ παρ' αὐτοῖς καὶ τοῖς κριταῖς ἐκπέμπει αὐτόν. Ὡν ἐνώπιον τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας καὶ τὴν τῶν Ἀγαρηνῶν πίστιν ὡς ματαίαν διαβαλὼν καὶ μυκτηρίσας, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου, τοῦ ὁμολογητοῦ, ἀρχιεπισκόπου Σουρόζας τῆς Κριμαίας. (†790)

Στίχ. Καὶ Στέφανος τιμῶν εἰκόνα Κυρίου,
Ὁμολογίας στέφος λαμπρὸν λαμβάνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παύλου τοῦ νέου, ἀσκήσαντος ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Πορφυρογεννήτου, ἐν τῷ ὄρει Λάτρου. (†956)

Στίχ. Εἰ καὶ νεωστὶ Παῦλος ὤφθη ἐν βίῳ,
Ἄλλ' οὖν ἴσος πέφηνε τοῖς πρὶν πατράσι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Βαλεριανοῦ, ἐπισκόπου Ἀββένζης (Abbenza), ἐν βορείῳ Ἀφρικῆ. (†457)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Φαυστίνου, Λουκίου, Κανδίδου, Καελιανοῦ, Μάρκου, Ἰανουαρίου καὶ Φουρτουνάτου, ἐν βορείῳ Ἀφρικῆ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Μαξιμίνου, πρώτου ἡγουμένου

τῆς ὁμωνύμου μονῆς (Saint-Mesmin de Micy Abbey) πλησίον τῆς Ὀρλεάνης ἐν Γαλλίᾳ. (†520)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀουβέρτου, ἐπισκόπου Κάμβρης (Cambrai-Arras) ἐν ταῖς Κάτω Χώραις. (†668)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Φλωρεντίου (Flann), ἡγουμένου τοῦ ἀββαείου Βανγόρης (Bangor) ἐν Ἰρλανδίᾳ. (ζ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ὀφφα (Offa), βασιλέως Ἑσσεξ τῆς Ἀγγλίας, ὕστερον δὲ μοναχοῦ ἐν Ῥώμῃ. (~†709)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Οὐρβιτίου (Urbinius, Urbez), ἐρημίτου ἐν Πυρηναίοις. (~†805)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἀδαλβέρου (Adalbero), πρῶτον μοναχοῦ ἐν Γόρζη (Gorze) τῆς Γαλλίας, γενομένου ἐπισκόπου Βεροδόνου (Verdun), εἶτα δὲ εἰς Μέττην (Metz) μετατεθέντος. (†1005)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Τρύφωνος τοῦ ἐν Πετσενέγκα, ἀποστόλου τῆς Λαπωνίας. (†1583)

Στίχ. Τρυφῶν ἡδονῶν πνευματικῶν ὁ Τρύφων,
Ταύταις Λαπῶνων ἐξέθρεψε τὸ γένος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἰωνᾶ, μαθητοῦ τοῦ ὁσίου Τρύφωνος. (†1590)

Στίχ. Μάρτυς Ἰωνᾶς ἐν Λαπωνίᾳ πρῶτος,
Ἐνθα τὸ πρῶτον ἀσκητικῶς ἐβίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ τῶν Ἁγίων ἐνδόξων Προπατόρων, διὰ τὸ ἐγγίξειν τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Γέννησιν, μνεῖαν ποιούμεθα τῶν πρὸ τοῦ Νόμου καὶ ἐν Νόμῳ κατὰ σάρκα Προπατόρων Αὐτοῦ, ἐξαιρέτως δὲ τοῦ Πατριάρχου Ἀβραάμ.

Στίχ. Δέξασθε χαρὰν οἱ πάλαι Προπάτορες,
Βλέποντες ἐγγίζοντα Χριστὸν Μεσσίαν.

Γήθεο Ἀβραάμ, ὅτι πρόπαππος Χριστοῦ ἐδείχθη.

Ταῖς τῶν Ἁγίων Προπατόρων καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

(Ψάλλονται ἀπὸ 21ης Νοεμβρίου
μέχρις 24ης Δεκεμβρίου μόναι αἱ πεζαί).

Ἦχος ♪ Πα ρ

ὠδὴ α'

Χρι σος γε ννα ται δο ξα σα τε Χρι σος ἐξ ὄ ρα
νων ἀ πα ντη σα τε Χρι σο ος ἐ πι γης υ ψω
θη τε ἀ σα τε τω Κυ ρι ω πα α σα η γη η η
και εν ευ φρο συ υ νη ἀ νυ μνη σα τε λα οι
ο τι δε δο ο ξα α ζαι

ὠδὴ γ'

Τω προ των αι ω νων εκ Πα τρος γεν νη θεν
τι αρ ρε ευ ζω σγι ω και επ ε σχα των εκ Πα ρ θε
ν ὄ σα ρ κω θε ντι α σπο ρω σ Χρι στω ω τω Θε
ω βο η σω μεν ο α νυ ψω σας το κε ρα σ
η μων ἀ γι ος ει Κυ υ ρι ι ε

ὠδὴ δ'

Ρα β δος εκ της ρι ζης Ι ε σ σαι και αν θος εξ αυ
της Χρι σε εκ της Πα ρ θε ν ὄ α νε ε βλα ση σας

ἐξ ὀρθῶς οἰνετός κατὰ σκίουδα σεός

ἡλθεσάρκῳ θείῳ ἐξ ἀπειρανδρῶ οἰυλος

καὶ θεός δοξατηδυναμεισὺ Κυυριε

ὠδὴ ε΄

Ἡ εὐσῶν εἰρηνης Πατηροικτιομωντης

μεγαληςβλητηςστων αγγελων εἰρηνηνπα

ρεεχομενον απειλας ημιν οθεν

θεογνωσιας προς φως οδηγηθηεντες εκ

νυκτος ορθριζοντες δοξολογουμεν σε φιλααν

θρωω πε

ὠδὴ ς΄

Σπλαγχνων Ιωανν εμβουον ααπημεσεν

εναλιοςθηροιοονεδεεξαατοτη

Παρθενωδε ενοικησας ο Λογος και σαρκα

λαβων διεληλυθεφυλαξας αδιαφ

θορον ηηςγαρ εχυπεσηρευσεως τηντε

κς σανκα τες χεν α πη η μα αν τον

ὠδὴ ζ'

Ο ι παι δες ευ σε βει α συν τρα φεν τες δυσ
σε βς προ σαγ μα τος κα τα φρο νη σαν τες πυ
ρο ος α πει λην κ ε ε πτο η θη σαν αλλ εν με
σω της φλο γος ε στω τες ε ψαλ λον ο των πα
τε ρων Θε ος ευ λο γη τος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἰ αυ μα τος υ περ φυ ους η δρο σο βο λος εξ
ει κο νι σε κα μι νος τυ πον ου γαρ κς ε δε ξα
το φλε γει νε κς ως ου δε πυρ της Θε ο τη τος
Πα ρ θε ν η ην υ πε ε δη νη δυ ν δι ο ο α νυ μ
ν ο ν τες α α να με λ ψ ω με ν ευ λο γει τω η κτι σις
πα α σα τον Κυ ρι ο ν και υ περ υ ψ ω τω εις
παν τας τας αι ω να α α ας

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου
ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Δ
Ω

Τ ἡν τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ρωσ Θε ον Λο γον τε κσ ς σαν την ον τωσ
Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

2

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ
ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Δ
Ω

Τ ἡν τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ρωσ Θε ον Λο γον τε κσ ς σαν την ον τωσ
Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

3

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ,
καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις
Αὐτόν.

Δ
Ω

Τ ἡν τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ρωσ Θε ον Λο γον τε κσ ς σαν την ον τωσ
Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
διανοία καρδίας αὐτῶν.

Δ
Ω

Τὴν τιμιώτεραν τῶν Χερσβιμ και εν δο
ξοτεραν ασυγκριι τῶστων Σερα φειμ την α δι
α φθορως Θεον Λογον τε κς ς σαν την ον τως
Θεο το κον σε μεγαλυ νο ο μεν

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας
ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

Δ
Ω

Τὴν τιμιώτεραν τῶν Χερσβιμ και εν δο
ξοτεραν ασυγκριι τῶστων Σερα φειμ την α δι
α φθορως Θεον Λογον τε κς ς σαν την ον τως
Θεο το κον σε μεγαλυ νο ο μεν

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Δ
Ω

Τὴν τιμιώτεραν τῶν Χερσβιμ και εν δο
ξοτεραν ασυγκριι τῶστων Σερα φειμ την α δι
α φθορως Θεον Λογον τε κς ς σαν την ον τως

Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

ὠδὴ θ'

Mε γα λυ νον ψυ υ χη η μ ς ς την τι
μι ω τε ε ραν και εν δο ξο τε ραν των α νω
ςρατευ μα των

Mυ στη ρι ον ξε νον ο ρω και πα ρα δοξον
ου ρα νον το σπη λαι ον θρονον χε ρ ς βι κον την
Πα αρ θε νον την φα ατνην χω ρι ι ον εν ω ω
α νε κλι θη ο α χω ρη τος Χρι σο ος ο
Θε ος ον α νυ μνηντες με γα λυ υ νο ο μεν

Ἡ καταβασία τῆς θ' ὠδῆς.

Mε γα α λυ νον ψυ υ χη η η μ ς ς
τη ην Τι μι ω τε ε ε ραν και αι ε εν
δο ο ξο ο τε ε ε ραν των α α νω ςρα
τε ευ μα α α α των

Mυ ση η ρι ι ι ι ο ον ξε ε ε νον ο

ρω ω και αι πα ρα α δο ο ξον ου ρα
 νον το ο ο σπη η λαι αι αι ον θρο ο ο
 νον χε ρα ρ ρ ρ βι ι κον την Πα αρ θε ε ε
 νον την φα ατ νην χω ρι ι ι ον εν
 ω ω ω α νε κλι ι θη ο ο α χωρη τος
 Χρι ι ςο ο ος ο Θε ε ος ον α νυ μν
 ντες με γα α λυ υ υ υ νο ο ο ο
 με ε ε εν

* την φα ατ νη η η ην χω ω ρι ι ι ον εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι
Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Δ'.

Ἦχος ♪ Βου - θ.

Τ α ις α ρε ται αις α στρα α ψαν τες ι δω

μεν ε ε πι στα αν τας εν ζω η φο ο ρω

μνη η μα τι αν δρας εν α α στρα πτχ ς σαις ε

σθη σε σι Μυ υ ρο φο ο ροις κλι νχ σαις εις γην

ο ο ο ψιν τχ ου ρα α νχ ς δε σπο ο ζον

τος ε γερ σιν δι ι δα χθω ω μεν και προς ζω η

η η η ην εν μνη μει ω δρα μω μεν συ υν τω

Πε ε τρω και το πρα α χθε εν θαν μα σα αν τες

μει νω μεν χρι στον βλε ε ε ψαι

Τῶν προπατόρων.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος ♪ Βου - θ.

Π α τε ρων μνη μην ση η με ρον σκιρ των τες

φι ι λο πα α το ρες τχ Α βρα αμ συ υν ελ θο

 ο ον τες και Ι σα α ακ κα α τα χρε ε ος

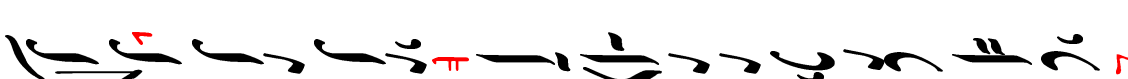

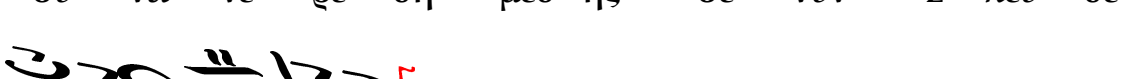
 και Ι α κωβ υ μνη η σω μεν εξ ων Χρι στο

 ος ο Κυ υ ρι ος το κα τα σαρ κα α ω ρα α α

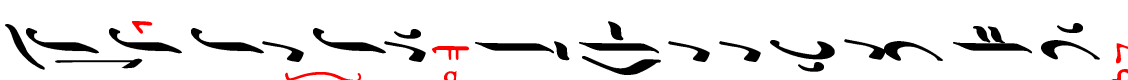

 θη δια πο ολλην ε ευπλαγχνι ι αν

Τοῦ Ἁγίου.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις. Ἦχος ἰβ̄ Γα ρ

Xρι στω προ ση γα γες Πα α α α α τε

 ε ε ε ε ε ερ πι στων α γε ε λας ω ως

 ποι μνη σοι δε προσ φυ σα τω μο ο ο ο ο σχω

 ω ω ω ω ω ω ως δα μα λισ η τε κς σα

 συ να νε ρε θη μεθ ης σε νυν Ε λευ θε

 ρι ε μελ πω

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Kαι σε με σι τρι αν Κο ο ο ο ο ρη

 η η η η η η προ βαλ λομαι Πα να γι α

 προς τον εκ σθ γεν νη θε ε ε ε ε ντα α α

 α α α α ο πως κο λα σε ως πα σης α

παλ λα γω και βα σα νων ^Δ των αι ω νι
ων ο τα λας ^Γ

Εἰς τοὺς Αἶνους.

ᾠχος ^Γ Πα ρ

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ
ρι ι ι ι ον ^Π αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω
ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις
υ ψι ι ι ι στοις ^Π Σοι προ ε ε πει υ υ μνος
τω ω ω ω Θε ε ε ε ω ^Π

Α ι νει τε αυ το ον πα α αντες οι Α αγ γε ε
λοι οι οι α α αυ του ^Π αι νει ει ει τε α αυ
τον πασαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου ^Σ Σοι προ
ε ε πει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω ^Π

^Χ Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον ^Π δο ξα αυ τη

^Χ ε σται πασι ^Π τοις ο σι ι οις α α αυ τσ ^Π

Υ μνου μεν σου Χρι στε το σω τη η ρι ο ον πα

α α θος και δοξαζομεν σου τη ην α να α
α α στα α α α σιν

Αινεϊτε τον Θεον εν τοις αγιοις αυτου· αινεϊτε αυτον εν
στερεωματι της δυ να με ε ε ως α α αυ

τα
Ο σταυρον υ πο μει ει ει νας και τον θα
να τον καταρ γη η σας και α να στας εκ των νε ε ε
κρων ει ρη νευσον η μων την ζω ην Κυ ρι ι ε
ως μο νος παν το δυ υ υ υ να α α α μος

Τῶν προπατόρων, προσόμοια γ΄.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθαῦ. Ἦχος Πα ρ

Στίχ. γ΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν
κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Π αν τες την των σεπτων νυν Προπατορων μνη
μην τε λεσωμεν υμιν τες την τα των πο λι
τειαι αν δι ης εμεγαλυνησαν

Στίχ. δ΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ε σβεσαν τα πυρος την δυ να μιν οι Παι

δες χορευοντες εν μεσω καμινα και υμνα εν
τες Θεον τον παντοδυναμον

Στίχ. ε'. Αινείτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Λακκωκατακλεισθειςθηρσισυνωκισμε
νος Δανιηλοπροφητηςαμετοχοςτης
τρωτων εδεικνυτοκακωσεως

Καὶ τοῦ Ἁγίου, προσόμοια γ'.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ. Ἦχος Δι-θ

Στίχ. ς'. Αινείτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

πασαπνοηαινεσαατωτον

Κυριον

Τηνχαριντωνσοφωνμαθητωνλαβωνπαρα
Χριστωθεω Ιεραρχακαιτονδρομον
τον αυτων διιηνυσαςπροθυμωσδιοσε
καταξιιαν ανευφημαμεν Ελευθεε
ριιεε

Στίχ. ζ'. Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην και

οι ο σι οι οι οσ α γαλ λι ι α σονται

Το ψευδος σοις εν λογοις σοφε ε λεγ ξας Ε ε

λευ θε ρι ε τη α θλη η σει τον τσ ψευ δος ευ ρε

την α α πε κτει νας και τσ ς τον τε θει κας υ πο

πο ο δας τον πριν με γα λως φρυ ατ το ο με ε

νο ον

Στίχ. η'. Δίκαιος ως φοίνιξ άνθήσει και ω σει κε δρος η

εν τω Λι βα νω πλη θυ υν θη σε ται

Τοις ομ βροις των αι μα τω ων οσ κα ταρ δευ σον

η μας νο η τωσ Ι ε ρα αρ χα τς τι μων τας σε

πισ τωσ και αι μνη μην εκ τε λς εν τας την θει αν οσ

εκ πο ο θς και τον Σω τη ρα με γα λυ υ

νο ον τας

Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Προπατόρων. Δόξα τῶν αἰνῶν.

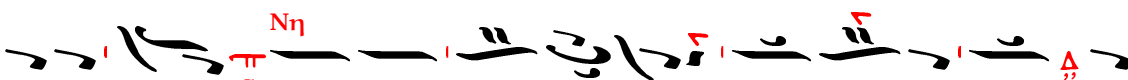
Ἦχος ᾠ Γα ϕ

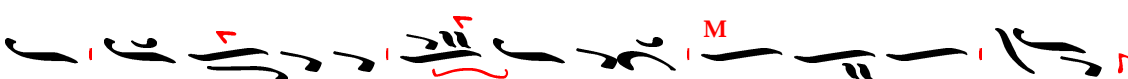
Δο ξα Πατρι ι ι ι ι και Υι υι ω και α γι ι

 ω ω ω Πνε ευ μα α α τι ²²

Δ ^{Nη}

 ευ τε α α πα αν τες ^Δ ²² πι στω ω ως πα

^{Πα}

 νη η γυ ρι σω μεν ²² των προ Νο ο μϛ Πα τε

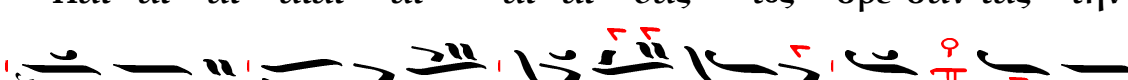
^{Nη}

 ε ε ρων ⁹ Α βρα αμ και των συν α αυ τω ^Δ ²² την

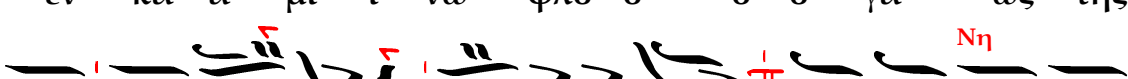
^M

 ε τη η η η σι ι ον μνη η η μην ²²

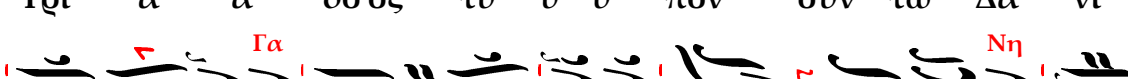
^{Nη}

 τϛ Ι ου δα την φυ υ λην α ξι ι ι ι

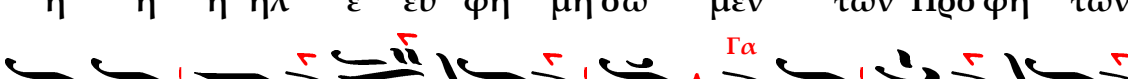
^M

 ω ως τι μη σω μεν ²² τϛ εν Βα βυ λω νι ι

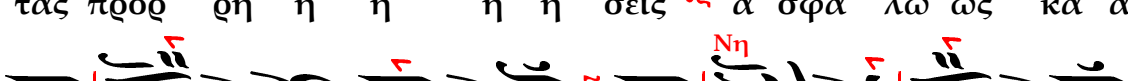
^{Πα}

 Παι αι αι αι αι αι αι δας ^Δ ²² τϛ σβε σαν τας την

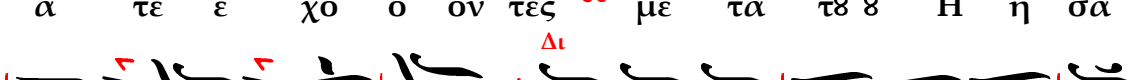

 εν κα α μι ι νω φλο ο ο ο γα ως της

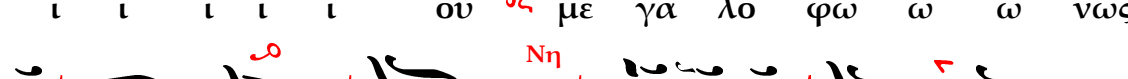

 Τρι α α δο ος τυ υ υ πον ⁹ συν τω Δα νι

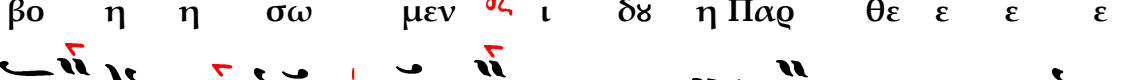
^{Γα}

 η η η η λ ε ευ φη μη σω μεν ²² των Προ φη των

^{Γα}

 τας προρ ρη η η η η σεις ^Δ ²² α σφα λω ως κα α

^{Nη}

 α τε ε χο ο ο ν τες ²² με τα τϛ Η η σα

^{Δι}

 ι ι ι ι ι ου ^Δ ²² με γα λο φω ω ω νως

^{Nη}

 βο η η σω μεν ^Δ ²² ι δϛ η Παρ θε ε ε ε

 ε ε ε νος ^Δ ²² εν γα α στρι ι λη ψε ε ται ^Δ ²² και

τε ξε ται Υι υι ο ο ο ον τον Εμ μα νϛ
 ηλ²² ο ε σι ι με ε ε εθ η η μω ω ων ο
 Θε ε ος²²

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-θ

περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο
 το κε Παρ θε ε ε νε^θ δι α γαρ τϛ εκ σϛ
 σαρκω θε εν τος^Δ ο α δησηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται^θ η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται^θ ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν^θ δι
 ο α νυ μνην τεσ βο ω ω μεν^Δ ευ λο γη τος Χρι
 σος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι^Δ

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Δοξα σοι τω δει ξαντι το φως δοξα εν υ ψι ι στοις
θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις ευ δο
κι α

Υμνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου μεν
σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι
α την με γα λην σου δο ξαν

Κυ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε ε Πα
τερ πα ντο κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες
Ι η σου Χρι στε και α γι ον πνε ευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι ο
ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν
του κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α
μαρ τι ας του κο ο σμ

Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος

εκ δε ξι ωων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μονος Α γι ος συ ει ει μο νος

Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα

τρος Α μην

Κ αθ ε κα α στηνη με ραν ευ λο γη σω σε και

αι νε ε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω ω να και

εις τον αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα

ταυ τη α να μαρ τη τους φυλα χθη η ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε

ερων η μων και αι νε το ο ον και δε δο ξα σμε

ε νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω ω νας Α μη

ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας

κα θα περ ηλ πι ι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε ε δι

δα ξο ον με τα δι και ω μα τα α σου ^{π 9} (τρεις)

Κ υ ρι ε κατα φυ γη ^{Δ 2} ε γε νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ^{Δ 2} ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον σοι ^{π 9}

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξον με ^{Δ 2}

του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ο

ος μου ^{π 9}

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης ^{Δ 2} εν τω φω τι

σου ο ψο ο με θα φω ως ^{π 9}

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι

νω σκου σι σε ^{Δ 2} Α γι ος ο Θε ος ^{Δ 2} Α γι ος

Ι σχυ ρος ^{Δ 2} Α γι ος Α θα νατος ε λε η σον η

μας ^{π 9}

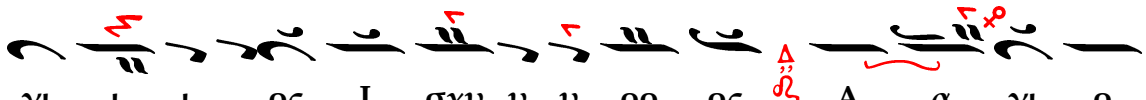
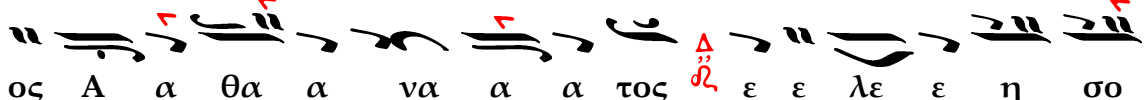
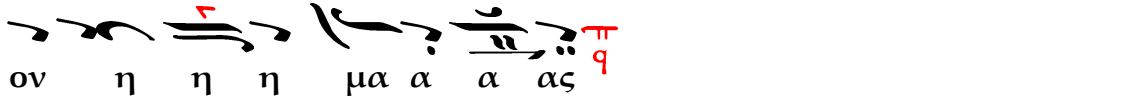
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι ^{Δ 2}

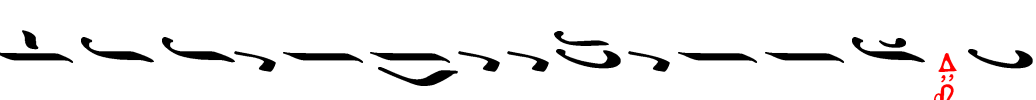
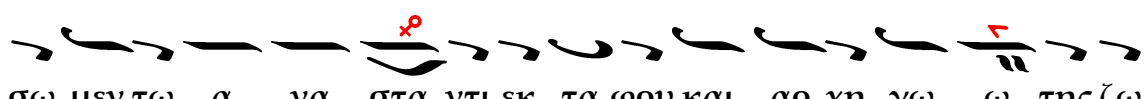
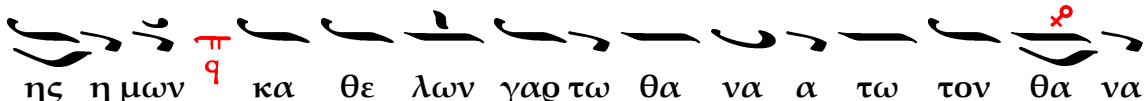
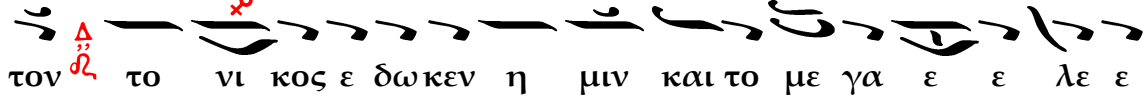

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην ^{Δ 2}

A
γι ος Α θα να τος ε λε η σον η μας π ₉

Ἄσματικόν. χ

A
γι ι ος ο Θε ε ε ο ος Δ ₂ Α α α

γι ι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος Δ ₂ Α α γι ο

ος Α α θα α να α α τος Δ ₂ ε ε λε ε η σο

ον η η η μα α α ας π ₉

Σ
η με ρονσω τη ρι α τω κοσμω γε γο νεν Δ ₂ α

σω μεντω α να στα ντι εκ τα φου και αρ χη γω ω της ζω

ης ημων π ₉ κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον θα να

τον Δ ₂ το νι κος ε δω κεν η μιν και το με γα ε ε λε ε

ο ο ο ος π ₉

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος Δ ₂ Νη ρ

Kυ ρι ε Ε λε ε η σον ν ₂

Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον θ ₇

Kυ ρι ε Ε λε ε ε η σον Δ ₂

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. δ΄. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβειαισ τῆς Θεοτοοκου Σωτηρ σω
 στον ημααας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρμε΄ (145).

Στίχ. α΄. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σωσον ημααας Υιεε Θεου οανα
 σας εκνεκρων ψαλλον τασσοι αλλη λυ ρια

Στίχ. β΄. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σωσον ημααας Υιεε Θεου οανα
 σας εκνεκρων ψαλλον τασσοι αλλη λυ ρια

Στίχ. γ΄. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σωσον ημααας Υιεε Θεου οανα
 σας εκνεκρων ψαλλον τασσοι αλλη λυ ρια

Στίχ. δ΄. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σωσον ημααας Υιεε Θεου οανα
 σας εκνεκρων ψαλλον τασσοι αλλη λυ ρια

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Και νυν και α ει καιεις τς αι ω ναςτων αι ω

νων α μην

ΟΜο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι

εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ

θε νς Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας

σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να

τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α

α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και

τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος ♯ Πα ρ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Tου λιθουσφραγισθεντος υποτων Ιουδαιωνκαι
στρατιωτωνφυλασσοντωντοαχραντονσουσωω
μα ^Δ _{δλ} ανεεστηςτριημερος Σωτηρ δωρου με
νος τω κοσμητηνζωην δια του το αιδυνα α
μεις των ουρανων εβοων σοι Ζωοδοοτα ^π ₉
δοοξατη αναστασεισου Χριστε δοοξατη βα
σιλειασου ^Δ _{δλ} δοξατηοικονομιασου μονεφι
λα ανθρωπω πε ^π ₉ τὸ τέλος πεεεε ⁷ _π ^π ₉

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

ᾠχος Δι-θ

Δ ε ευ τε προσκυνησωμεν ^Δ και προσπεεσωω
μεν Χριστω ωωωω ⁷ _π σωσον ημας Υιεε
Θεου ^Δ _π ο αναστα ααας εκνεκρωωωω
ων ⁷ _π ^Δ _π

ὁ β' χορός:

Ψαλλον ταςσοι αλλη λη λυ ς ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος ♯ Πα ρ

Του λιθουσφραγισθεντος υποτων Ιουδαιωνκαι
στρατιωτωνφυλασσοντωντοαχραντονσουσωω
μα ανεεστηςτριημερος Σωτηρ δωρου με
νος τω κοσμητηνζωην δια του το αιδυνα α
μεις των ουρανων εβωων σοι ζωοδο ο τα
δο οξατη αναστασεισου Χριστε δο οξατη βα
σιλει σου δοξατη οικονομια σου μο νε φι
λαν θρωπε

Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Προπατόρων, ἀπολυτίκιον, ἦχος Δι-Θ

Ενπιιστειτς Προπατορας εδικαιαιω
σας την εξ Εθνων διαυτων προμνηστευσαμενος Εκ
κλησιιιιιαν καυχωνται ενδοξη οι
Ααγιοι οτι εκσπερματος αυτων υπαρ

χεικαρπος ευ κλε ης η α σπορωσ τε κσ σα σε ταις
 αυ των ι κε σι αις Χρι στε ο Θε ος σω στοντας
 ψυ χα α ας η μων

Τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ἦχος π̄̅̅̅ Κε ρ

Ιε ρε ων πο δη ρει κα τα κο σμ̅ με νος και
 αι μα των τοις ρειθροις ε πι στα ζο με νος τω Δε σπο
 τη σ̅ Χρι στω μα καρ α νε δρα μες Ε λευ θε ρι ε
 σο φε κα θαι ρε τα τ̅ σα ταν δι ο μη πα αυ ση πρε
 σβευων υ περ η μων των τι μω ων των την μα κα ρι
 ι αν σ̅ α θλη η σιν

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος π̄̅̅̅ Γα ρ

Αγι οι Α ναρ γυ ροι και αι θα αυ μα του ρ
 γοι ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η
 μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο
 τε η μιν

Κοντάκιον προεόρτιον τῶν Χριστουγέννων.

(ἀπὸ κοτ' Νοεμβρίου ἕως κδ' Δεκεμβρίου πλὴν τῆς θ' Δεκεμβρίου).

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργόν)

Ἦχος Γα ϕ

Η Πα Παρ θε ε νος ση με ρον τον προ αι
ω νι ον Λο ο ο ο γον εν σπη
λαι αι ω ερ χε ται α πο τε κειν α πορ
ρη η η η τως χο ρευ ε η οι κς με ε
ε ε νη α κς τι σθει ει σα δο ξα σον με
τα Α γγε ε ε ε λων και των ποι με ε νων
βλ η θεν τα ε πο φθη η η ναι παι δι ον νε
ον τον προ αι ω νων Θε ο ο ο ο ο ον

Ἔτερον Τρισάγιον εἰς ἦχον α΄.

ὑπὸ Μανουήλ Πρωτοψάλτου (+ 1819).

Ἦχος Πα ϕ

Α Πα μην **Α** γι ος ο Θε ε ος Α α γι ο ο ος
ι σχυ υ ρο ο ος Α α γι ι ο ος α θα α να α
τοος ε λε ε ε η η η σο ον η η η μας
Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος
Α γι ος ι σχυ ρο ο ος Α α γι ο ος α

θα α να α τος ε λε ε ε η η η σον η η η

μας

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μη ην

Α γι ι ος α θα α να α α α τος ε ε λε

ε η η σο ον η η η η μας

Δύναμις Ἰωάννου Ἀρβανίτη. Ἦχος ἠ Πα

Ν ε ε Δυ υ υ υ υ υ υ υ να α α α α α

μι ι ι ις

Α α α α α α α α α α α α γι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι Α

α γι ι ι ο ο ο ος ο ο ο ο ο ο ο

ο ο Θε ε ε ε ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

χο ο ο Α γι ο ος ο ο ο ο Θε ε ο

ο ο ο ο ος

A^{Πα} α α α α α α α α α α α γι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι Α

α γι ι ι ο ο ο ος ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι σχυ υ υ υ ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

χο ο ο Α γι ο ος ι ι ι ι ι σχυ υ ρο

ο ο ο ο ος

A^{Πα} α α α α α α χα α α α α γι

ι ι ι Α α α α α α α γι ι ι ος

A^{Κε} θα α α α χα α α α α να α α α α

M α λιε ε **A**^{Κε} θα α να α το ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

E^{Πα} λε ε ε ε ε ε η η η η η η η η

σο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο η η η

Ε ε λε ε η η σο ο ο ον η η η μα α α
 Μ Πα α α α α α α α α α α α ας Π ρ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ἀπόστολος τοῦ ἱερομάρτυρος, μετὰ τοῦ ἐν τῷ μηνολογίῳ προκειμένου.

Ἀλληλούϊα τῶν προπατόρων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος βαρὺς

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὀσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν;

Ἦ ο ψάλτης.

Ἦχος ρ Γα ϕ

Τιμιος ἐναντίον Κυρίου ὀσιος

τος τὸ σι ἰσ αὐτὸς

Τι ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ

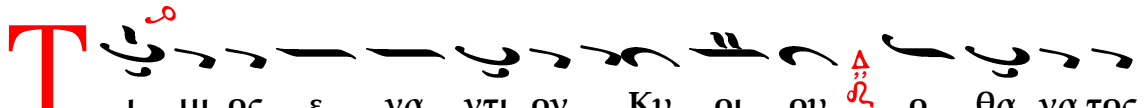
πάντων ἀνταπέδωκε μοι

Τιμιος ἐναντίον Κυρίου ὀσιος

τος τὸ σι ἰσ αὐτὸς

Σοι θυ σὺ θυσίαν αἰνεσέως καὶ ἐνο

νοματι Κυρίου ἐπικαλεσομαι

 ι μι ος ε να ντι ον Κυ ρι ου ο θα να τος

 τσ ο σι ου αυ τσ ς ς ς

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Τιμόθεον Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

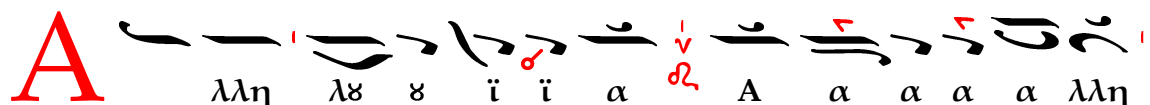
(α΄ 8-18)

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Τέκνον Τιμόθεε, μὴ ἐπαισχυνθῆς τὸ μαρτύριον τοῦ Κυρίου ἡμῶν
 μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτοῦ, ἀλλὰ συγκακοπάθησον τῷ
 εὐαγγελίῳ κατὰ δύναμιν Θεοῦ, τοῦ σώσαντος ἡμᾶς καὶ
 καλέσαντος κλήσει ἁγία, οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν, ἀλλὰ κατ' ἰδίαν
 πρόθεσιν καὶ χάριν, τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ πρὸ
 χρόνων αἰώνιων, φανερωθεῖσαν δὲ νῦν διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ
 σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καταργήσαντος μὲν τὸν θάνατον,
 φωτίσαντος δὲ ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου, εἰς ὃ
 ἐτέθη ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος ἐθνῶν. Δι' ἣν
 αἰτίαν καὶ ταῦτα πάσχω, ἀλλ' οὐκ ἐπαισχύνομαι· οἶδα γὰρ ὅτι
 πεπίστευκα, καὶ πέπεισμαι ὅτι δυνατός ἐστι τὴν παραθήκην μου
 φυλάξαι εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν. Ὑποτύπωσιν ἔχε ὑγιαινόντων
 λόγων ὧν παρ' ἐμοῦ ἤκουσας, ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ τῇ ἐν Χριστῷ
 Ἰησοῦ· τὴν καλὴν παραθήκην φύλαξον διὰ Πνεύματος Ἁγίου τοῦ
 ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν. Οἶδας τοῦτο, ὅτι ἀπεστράφησάν με πάντες
 οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὧν ἐστι Φύγελλος καὶ Ἑρμογένης. Δῶν ἔλεος ὁ
 Κύριος τῷ Ὀνησιφόρου οἴκῳ, ὅτι πολλάκις με ἀνέψυξε καὶ τὴν
 ἄλυσίν μου οὐκ ἐπαισχύνθη, ἀλλὰ γενόμενος ἐν Ῥώμῃ
 σπουδαιότερον ἐζήτησέ με καὶ εὔρε· δῶν αὐτῷ ὁ Κύριος εὐρεῖν
 ἔλεος παρὰ Κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· καὶ ὅσα ἐν Ἐφέσῳ
 διηκόνησε, βέλτιον σὺ γινώσκεις.

Ἀλληλούϊα (γ'). ᾠχος πλ. δ'. (Ψαλμ. 117).

ᾠχος πλ. δ' Νη ς

 λλη λσ ς ι̇ ι̇ α A α α α λλη

 λσ ς ς ς ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A λλη λσ ς ς

υ υ υ υ ι ι Α λλη λυ υ ι ι α

Μω υ σης και Α α ρων εν τοις ι ε ρευ σιν

αυ τς και Σα μα η ηλ εν τοις ε πι κα λυ

με νοις το ο νο ο μα α αυ τς

Α λλη λυ υ ι ι α Α α α α λλη

λυ υ υ υ ι ι ι ι α Α λλη λυ υ υ

υ υ υ υ ι ι Α λλη λυ υ ι ι α

Ε πε κα λυν το τον Κυ ρι ον και αυ τος ει

ση κς εν αυ των εν στυ λων νε φε λης ε λα λει

ει προς α αυ τς

Α λλη λυ υ ι ι α Α α α α λλη

λυ υ υ υ ι ι ι ι α Α λλη λυ υ υ

υ υ υ υ ι ι Α λλη λυ υ ι ι α α α α

α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς ΙΑ' Λουκᾶ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (ιδ' 16-24, Ματθ. κβ' 14).

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπός τις ἐποίησε δεῖπνον μέγα, καὶ ἐκάλεσε πολλούς· καὶ ἀπέστειλε τὸν δούλον

αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δείπνου εἶπεν τοῖς κεκλημένοις· ἔρχεσθε, ὅτι ἤδη ἔτοιμά ἐστι πάντα. Καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς παραιτεῖσθαι πάντες, ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ· ἀγρὸν ἠγόρασα, καὶ ἔχω ἀνάγκη ἐξελθεῖν καὶ ἰδεῖν αὐτόν· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον. Καὶ ἕτερος εἶπε· ζεύγη βοῶν ἠγόρασα πέντε, καὶ πορεύομαι δοκιμάσαι αὐτά· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον. Καὶ ἕτερος εἶπε· γυναῖκα ἔγημα, καὶ διὰ τοῦτο οὐ δύναμαι ἐλθεῖν. Καὶ παραγενόμενος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ἀπήγγειλε τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα. Τότε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης εἶπε τῷ δούλῳ αὐτοῦ· ἐξελθε ταχέως εἰς τὰς πλατείας καὶ ῥύμας τῆς πόλεως, καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀναπήρους καὶ χωλοὺς καὶ τυφλοὺς εἰσάγαγε ὧδε. Καὶ εἶπεν ὁ δοῦλος· κύριε, γέγονεν ὡς ἐπέταξας, καὶ ἔτι τόπος ἐστί. Καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τὸν δοῦλον· Ἔξελθε εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ φραγμοὺς καὶ ἀνάγκασον εἰσελθεῖν, ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶκός μου. Λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν κεκλημένων γεύσεται μου τοῦ δείπνου. Πολλοὶ γὰρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

ᾠδὴ Δι.σ

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι ο ι ο ι ο ι

Χερουβικόν, Θεοδώρου Φωκαέως.

ᾠδὴ Πα ρ

Ο Μ Πα ι τα α α α α α α α α α α
 Χε ρου ου βι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι μ μ υ υ υ υ υ υ υ υ στι

α πο θω ω ω με ε ε ε θα α α α α α
με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι με ρι ι μνα α α α α α
α α αν

Ω Πα ω ω ω ω ω στον Βα α α σι λε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε α α α α α

Πα των ο ο ο λω ων υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο
με ε ε ε ε νοι

Τ Κε αις α αγ γε ε λι ι καις α ο ρα α α

τω ω ω ως Πα δο ρυ φο ρου ου ου με ε νο ον
τα α α α α ξε ε ε ε σιν Α α αλ λη
η λου ου ου ου ι α α α α α α α α

Λειτουργικά Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Ἱ Πα ρ

Κ ^{Πα} υ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ₉

Κ ^{Πα} υ ρι ε Ε λε ε η σον _{Δ 9}

Κ ^{Δι} υ ρι ε Ε λε η σον _{Δ 9}

Κ ^{Πα} υ ρι ε Ε λε ε ε ε η η σον ₉

Π ^{Πα} α ρα α σχϑ Κυ υ υ υ ρι ε ₉

Π ^{Πα} α ρα α σχϑ Κυ υ ρι ε _{Δ 9}

Π ^{Πα} α ρα σχϑ Κυ υ ρι ι ε _{Δ 9}

Π ^{Δι} α ρα α σχϑ Κυ ρι ε _{Δ 9}

Π ^{Πα} α ρα σχϑ Κυ ρι ε ₉

Π ^{Πα} α ρα α α σχϑ Κυ υ υ ρι ι ε ₉

Σ ^{Πα} οι Κυ υ ρι ι ε ₉

Κ ^{Πα} αι τω πνευ μα τι ι σϑ ₉

Α ^{Πα} γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υς

^{Δι} _{Δ 9} μϑ Κυ ρι ος ςε ρε ε ω μα α α μϑ _{Δ 9} ^{Πα} και

κα τα φυ γη η η η η μϛ και αι ρυ υ ση ης

μϛ

Α Πα γα πη η η η σω σε Κυ υ

ρι ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υς μϛ Κυ ρι

ος σε ρε ω μα α α α μϛ ς ς ς ς και κα

Μ Πα α τα φυ υ γη η η η η μϛ και αι ρυ υ

υ υ ση η η ης μϛ

Π Πα α τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνευ μα

Τρι α δα ο μο ου ου ου σι ον και αι α α

χω ω ρι ι σον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ

συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλήσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε^{Πα} ε λε ον ει ρη η νης ^{Δι} θυ σι αν αι
νε ε σε ε ως ^Π₉

Κ^{Πα} αι με ε τα α τϛ Πνευ μα το ος οϛ ^{Δι}

Ε^{Πα} ε χο μεν προς τον Κυ ρι ι ον ^{Δι}

Α^{Πα} α ξι ο ον και αι δι ι και αι ον ^Π₉ ^{Μ Πα}

Α^{Πα} γι ος Α γι ος Α α γι ος Κυ ρι ος Σαβ

βα ωθ ^{Δι} πλη η ρης ο ϛ ρα νο ος και η γη της ^{Πα}

δο ο ξη ης οϛ ^Π₉ ω σα αν να α εν τοις υ ψι ι

σοις ^{Δι} ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο με ^{Πα}

νο ος εν ο νο ο μα τι Κυ ρι ι ου ^{Δι} ω

σαν να α α ο εν τοις υ ψι ι ι ι σοις ^Π₉ ^{Πα}

Α^Μ α μην ^Π₉

Α^Μ α α α μη η η η η η η ην ^Π₉ ^{Πα}

Σ ^{Πα} ε υ μνϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ μεν ^Π σε
 Ευ λο γϝ ϝ ϝ ϝ μεν ^{Δι} σοι ευ χα ρι
 στϝ ϝ μεν Κυ υ ρι ι ε ^{Πα} και δε ο
 με θα α σϝ ο Θε ε ο ος η η μων ^Π

Νῦν σε ὑμνοῦμεν, Κύριε, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν
 σήριξον ἡμᾶς, Εὐσπλαγχνε ἐν θλίψεσι τοῦ βίου.

Ἐτονίσθησαν περὶ τὸ , α ἦ πς', συνεπληρώθησαν καὶ ἐκαλλωπίσθησαν
 μικρὸν τῇ κγ' Ἰουλίου τοῦ , βδ'. I.A.

Ἄξιον ἐστίν, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου , τοῦπίκλην Ἀρβανίτη.

Ἦχος ᾠ Πα ϝ

Α ^{Πα} ξι ον ε σι ιν ω ως α λη η θω ω ως ^Δ
 μα κα ρι ι ζειν σε ε την Θε ο το ο ο ο
 κο ο ο ^Δ την α ει μα κα α ρι ι ζον και
 πα α να μω ω ω ω μη η η η τον ^{Πα} και μη
 τε ε ρα του Θε ε ου ου η η μω ω ω ων ^Δ
 την τι μι ω τε ε ρα αν τω ω ωων Χε ρϝ ϝ
 βι ιμ και ε εν δο ο ξο ο τε ε ε ε ραν ^Δ

Πα

α συγ κρι ι ι ι τως τω ων Σε ε ρα α φι ι

ι ιμ την α δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο ο

ο ο γον τε ε κς ς ς ς σα α α αν την

ο ον τω ω ως Θε ε ο ο το ο ο ο κον σε

ε ε ε με γα α λυ υ νο ο με ε ε ε ε

ε ε ε εν

Συνετέθη κατ' έτος , α ϥ πδ ' , Ιανουαρίου κγ ' , έν τινι Goody's.
 Άντεγράφη , α ϥ 4 γ ' , Δεκεμβρίου δ ' , έν τή ήμέρα τών κατá κόσμον
 γενεθλίων μου. I.A.

Άξιον έστιν, παρ' έμοϋ Ιωάννου, κατá τó ύφος τών νεωτέρων.

Ήχος 4 Πα ϕ

Α Πα

ξι ι ον ε ςι ι ιν ω ω ως α α

λη θω ω ως μα κα ρι ι ζει ει ν σε ε ε

τη η η η ην Θε ο ο ο το ο ο ο κον την

α α ει μα κα α α ρι ι ι ι ςον και αι

πα να μω ω μη η το ο ον και μη τε ε ε ε ε

ε ε ε ε ρα α α τς ς Θε ε ς ς ς

ς ς η η η η μων τη η ην τι ι μι ω

τε ε ε ε ραν τω ων Χε ρσ ς βι ιμ
 και αι ε εν δο ξο τε ε ε ε ραν α συγ
 κρι ι ι ι ι ι ι ι ι τω ως τω ων Σε ε ε
 ε ε ε ρα α α α φι ι ιμ τη ην α α
 δι α φθο ο ο ο ο ο ο ρως Θε ον Λο ο ο ο
 γο ο ο τε ε ε κσ ς ς ς σαν την
 ο ο ον τω ως Θε ο το ο ο ο κο ο ον
 σε ε ε ε ε ε ε ε με ε γα α λυ υ υ
 υ υ νο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 εν

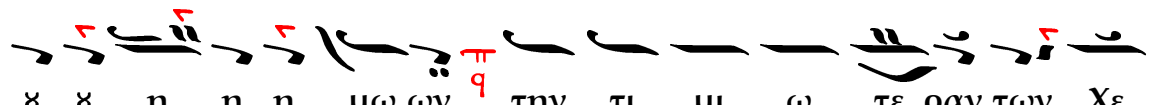
(κθ' Ιουλίου - δ' Αύγ. , βδ', Ι.Α.)

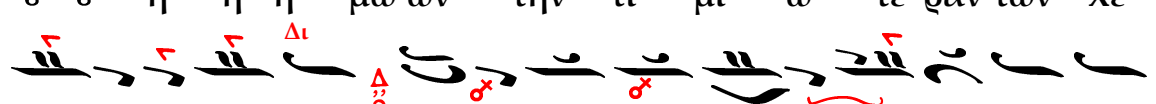
Παντάνασσα Πανύμνητε, προνοία μητρική
 τούς σους ύμνοῦντας φύλαττε τούς έν Ἀμερικῆ.

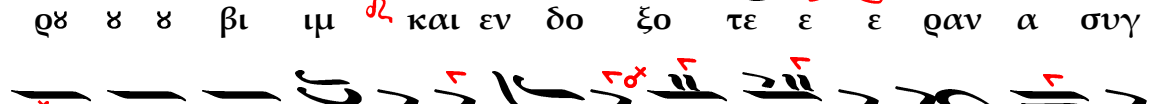
Γρηγορίου Πρωτοψάλτου († 1822)

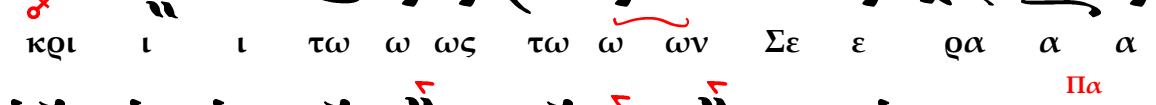
Ἦχος ♯ Πα ρ

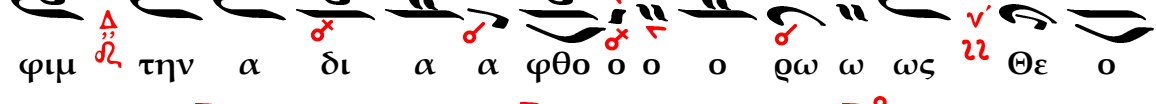
Α ξι ον ε στι ιν ως α λη η η θω ως
 μα κα ρι ζει ει ν σε την Θε ο ο το ο ο ο κο ο ν
 την α ει μα κα α ρι ι στον και πα να μω
 μη η η τον και μη τε ε ρα α τσ ς Θε ε ε ς

 ς ς η η η μων την τι μι ω τε ραν των Χε

 ρ ς ς βι μι και εν δο ξο τε ε ε ραν α συγ

 κρι ι ι τω ω ως τω ω ων Σε ε ρα α α

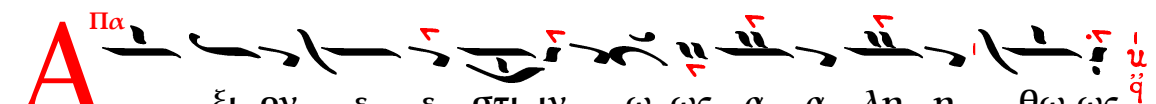
 φμι την α δι α α φθο ο ο ο ρω ω ως Θε ο

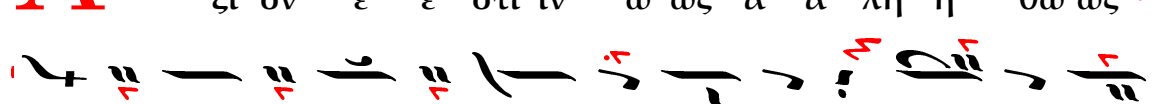
 ο ο ον Λο ο ο γον τε ε κ ς ς σα αν την

 ο ον τως Θε ο το ο κον σε με γα α λυ υ υ υ

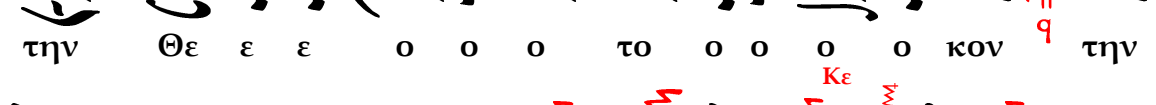
 υ νο ο ο ο με ε ε εν

Νεκταρίου Βλάχου. Ἦχος Ἱ Πα ρ

Α ξι ον ε ε στι νω ως α α λη η θω ως

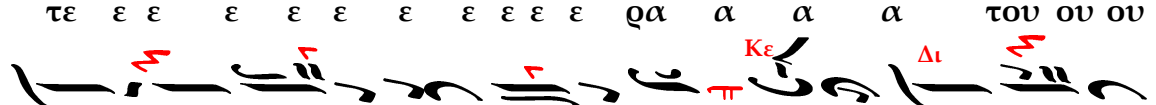
 μα α κα α ρι ι ι ι ζει ει ν σε ε ε

 την Θε ε ε ο ο ο το ο ο ο κον την

 α α ει μα κα ρι ι ι στο ν και αι αι

 πα α να α α μω ω μη η η το ον και μη

 τε ε ε ε ε ε ε ε ε ρα α α α του ου ου

 Θε ε ε ου ου η η η μων την τι μι ι ω

 τε ε ε ε ραν των Χε ρου ου ου βι ι ι μι

και εν δο ξο τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ρα α α α αν α συγ κρι ι ι ι ι τω ω ως
 τω ω ων Σε ε ρα α α φι ι ιμ τη ην α δι ι
 α φθο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ρω ως
 Θε ον Λο ο ο γο ο ον τε ε ε κου ουου ου ου
 σαν την ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον τω ως Θε ο
 το ο ο ο ο κο ο ο ον Σε ε ε ε ε ε ε με
 ε γα α λυ υ υ υ υ νο ο ο ο με ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε εν

Κοινωνικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι νει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ρα α ρα τε ε λε ρα τε ε ε λε ρα α α
 λε ε λε ρα α λε λε ρα λε ρα α λε ρα α α ρα
 λε ε Αλ λη λου ου ου ου ι α α α α α α
 α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ζιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νη ς ς ς εν
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως ος Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων ος με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην ος

Α λλη λᾰ ἰ α Α λλη λᾰ ἰ α Α λλη

λᾰ ἰ α α α

Ἦχος Δι-θ

E ι η το ο νο μα Κυ ρι ὀ ευ λο γη με

νον α πο τᾰ νυν και ε ως τᾰ αι ω ω νος

T ο ο νο μα Κυ ρι ὀ ει η ευ λο γη με

ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τᾰ νυν και ε ως τᾰ

αι ω ω νο ο ος